

Una vegada esculls l'esperança,

tot és possible

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	1
1.-CÀNCER	3
1.1.-QUÈ ÉS EL CÀNCER?	3
1.2.-CAUSES.....	4
1.3.- TIPUS DE CÀNCER.....	5
2.-TRACTAMENTS	13
2.1.-Cirurgia	13
2.2.-Quimioteràpia	13
2.3.-Radioteràpia	14
2.4.-Teràpia biològica	14
2.5.-Transplantament de la medul·la òssia	15
2.6.-Teràpia hormonal	15
2.7.-Teràpia gènica	15
3.- EFECTES SECUNDARIS	17
4.-EL CÀNCER INFANTIL.....	18
5.-EL CÀNCER A L'ADOLESCÈNCIA	21
6.-LA RESILIÈNCIA	26
7.-ASSOCIACIONS D'AJUTS A MALATS	29
7.1.- ASSOCIACIÓ DE FAMILIARS I AMICS DE NENS ONCOLÒGICS DE CATALUNYA: AFANOC	30
7.1.1.- LA CASA DELS XUKLIS	35
7.2.-FUNDACIÓ ONCOLOGICA INFANTIL ENRIQUETA VILAVECCHIA.....	36
8.-TREBALL PRÀCTIC.....	38
8.1.- METODOLOGIA	38
8.2.- RECOLLIDA DE DADES	38
8.2.1- MODELS ENTREVISTES:	39
8.2.2- TESTIMONIS D'ADOLESCENTS:.....	42
8.3.- ANÀLISI DE DADES.....	42
CONCLUSIONS	47
AGRAÏMENTS.....	50
WEBGRAFIA , BIBLIOGRAFIA I ALTRES.....	51
ANNEXOS.....	53

ANNEX A	54
ANNEX B	68
ANNEX C	119
ANNEX D.....	129
ANNEX E	133

INTRODUCCIÓ

Tothom alguna vegada a la vida ha tingut o té algú al costat que ha patit la malaltia del càncer, fins i tot li ha tocat patir la superació d'aquesta. Molta gent s'ha mort lluitant o li han dit que no hi havia cap esperança. Per què? Doncs ningú encara està capacitada per respondre a aquesta pregunta, ens agradaria que això no passés, però passa, i passa molt sovint. Un dia em vaig posar a pensar quin sentiment tinc quan sento aquesta paraula. Immediatament, relaciono càncer amb dolor, ràbia, impotència, lluita, esforç i fins i tot, perquè no dir-ho, por. Llavors vaig preguntar-me a mi mateixa, per què? Per què sento tot això si jo no sé el que és tindre aquesta malaltia? A mi per sort mai m'han dit tenc càncer, però a molta gent del meu voltant sí. Aquí ve el per què del meu treball. A part d'això, sempre m'ha interessat i m'ha importat molt aquest tema, i quan em van dir que havia de decidir el tema del meu treball vaig decidir que havia de ser alguna cosa que em motivés, que m'agradés i amb el que pogués aprendre més, tenia un ampli ventall de temes per escollir, però només m'interessava aprendre i saber més sobre aquest tema. El meu interès es centrava en aquest únic tema.

Coincideix també, que tot just en aquells moments de decisió, jo estava començant a veure la segona temporada de *Polseres Vermelles*, sèrie de TV3 on sens explica la vida de quatre nois i una noia que viuen a l'hospital a causa de patir alguna malaltia, dos d'aquests nois tenien càncer i a mi em va motivar molt, volia saber més. Vaig sentir angoixa i a la vegada alegria de veure com aquells dos nois tan joves tenien càncer i lluitaven dia a dia per aconseguir sortir-se'n. Però llavors em vaig aturar la meua ment un moment i després vaig començar a pensar que allò era fictici, que era una sèrie de televisió però que realment hi havia molts nens que estan patint aquesta malaltia i jo volia saber com es sentien, com lluitaven, que era el que els ajudava a tirar a endavant, i vet aquí un dels per què de l'elecció d'aquest tema.

Aquest treball no és un treball teòric sobre el càncer, ja que no em volia centrar amb la part científica. Si més no, cal tenir una mica de coneixement científic sobre el tema per poder dur a terme certs aspectes pràctics relacionats amb el tema escollit.

El treball està constituït per dues parts. En la primera, explico de forma resumida què és el càncer, causes, tractaments, efectes, per tindre'n una mica d'idea. També s'inclou un

apartat concret de definició del càncer en nens i adolescents, per tal de tenir un coneixement més concret sobre el tema central d'aquest treball. Com he dit anteriorment, és tracta d'un recull de la informació més rellevant.

La segona part, podria dir la part pràctica, està més endinsada a estudiar com es senten els nens i adolescents que pateixen aquesta malaltia, com es senten també quan no són ells mateixos els afectats sinó quan ho és un familiar molt proper a ells i també intentaré conèixer i transmetre el seu afany de superació.

Per poder aconseguir-ho, he tingut entrevistes amb nens i nenes que han patit la malaltia, he fet entrevistes generals a nens i adolescents que no l'han patit però els he preguntat sobre el tema, entrevistes amb personal especialitzat amb el càncer en nens i joves i en associacions dedicades a l'ajut de nens i adolescents, que pateixen aquesta malaltia.

Pel que fa a la hipòtesis del meu treball vaig pensar que havia de ser una qüestió d'importància, ja que sabent una cosa més, i aprenent més coses sobre la malaltia ja donàvem un pas més, per això vaig arribar a la conclusió de fer una pregunta: **Ser un infant o adolescent ajuda a superar el càncer?**

M'he centrat més que res en aquesta hipòtesis ja que els nens o adolescents poden tindre la mentalitat diferent d'un ésser adult, a banda de no tenir prous coneixements científics sobre el tema, tampoc no estan capacitats per afrontar el que realment els vindrà a l'hora de lluitar, però amb això, no vol dir que no tinguin més forces que gent adulta que pot ser no estava psicològicament preparada per a patir aquesta malaltia.

És per això que amb la meva investigació vull saber si realment és important la mentalitat d'aquests nens i adolescents, i si tenen més facilitat alhora de tirar endavant.

No ha estat un camí fàcil el poder realitzar aquest treball, ja que m'he trobat amb bastants dificultats. Com ara el fet de trobar-me a un poble, a certa distància dels llocs on realment es troben els hospitals especialitzats en nens i joves i on es troben també, les associacions vinculades als ajuts de nens i joves i també de familiars que pateixen aquesta malaltia, que ha fet que hagi hagut de desplaçar-me varies vegades a la ciutat, i alguna vegada sense resultat, donat que accedir a l'hospital ha estat difícil.

1.-CÀNCER

1.1.-QUÈ ÉS EL CÀNCER?

Quan parlem del terme càncer, englobem una malaltia en què un grup de cèl·lules desenvolupen un creixement descontrolat que perjudica al nostre cos. És a dir, nosaltres anem formant cèl·lules i cadascuna té una funció, quan aquestes cèl·lules es fan velles, automàticament se'n van creant de noves per així obtenir un bon funcionament del nostre organisme. Pot arribar un moment en que aquest circuit en que es van morint i creant cèl·lules es vegi alterat, si això passa, es a dir, si alguna d'aquestes cèl·lules deixa d'actuar correctament, les anomenem cèl·lules canceroses. Les cèl·lules canceroses es van reproduint sense control, aquí ve el problema i per això es forma la malaltia ja que al cap d'un temps el conjunt d'aquestes cèl·lules pot arribar a formar un tumor. A partir d'aquí, tenim dos opcions, pot ser que hi hagi un tumor benigne o un tumor maligne, parlem de benigne quan aquest no té la capacitat d'acabar destruint teixits del nostre cos, a diferència del tumor maligne que si que els destrueix. A vegades es produeix la metàstasi, això significa que s'estén a altres parts del cos a través de la limfa o la sang. No hi ha només un tipus de càncer sinó que en podem trobar de molts casos, en un altre apartat profunditzaré sobre aquest tema.

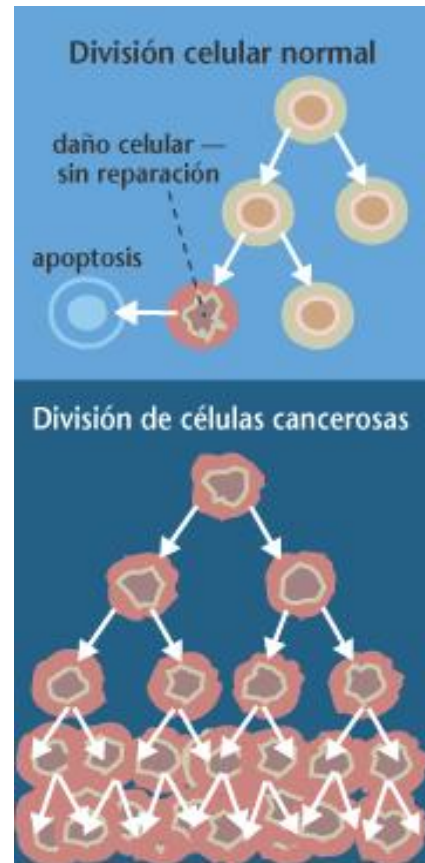

fig. 1.

<http://es.wikipedia.org/wiki/>
17.10.2013

Els càncers poden afectar gent de totes les edats, i fins i tot els fetus, però en la majoria de tipus de càncer, el risc augmenta amb l'edat. El càncer provoca aproximadament un 13% de totes les morts humanes.

Gairebé tots els càncers són provocats per anormalitats en el material genètic de les cèl·lules transformades, aquestes poden ser degudes als efectes carcinògens, com el fum del tabac, radiacions, substàncies químiques o agents infecciosos. Altres anormalitats genètiques que promouen càncer es poden adquirir aleatòriament per culpa d'errors en la replicació de l'ADN o són heretades, i per tant estan presents a totes les cèl·lules des del naixement.

1.2.-CAUSES

Profunditzant més amb les causes del càncer puc dir que el 75-80% dels càncers es deuen a l'acció d'agents externs que actuen a l'organisme causant alteracions a les cèl·lules. Pel fet de ser externs, són modificables, la persona pot modificar els seus hàbits, evitant així, que l'organisme entri en contacte amb aquests agents, com per exemple, evitant fumar, reduint la dosi d'alcohol, fent exercici...

L'altre 20-25% dels casos no es coneixen amb exactitud els mecanismes pels quals es produeix i es desenvolupa el càncer. Es pensa que pot ser degut a mutacions espontànies dels gens o per l'acció d'algun factor extern encara no identificat. Actualment això és un dels principals temes d'investigació.

Als agents externs se'ls anomena factors de risc o agents carcinògens. Són les substàncies que, en contacte amb un organisme, són capaces de generar-li malalties canceroses. La seva naturalesa és variada, havent-ne trobat factors físics, químics i biològics.

Per a que el càncer sorgeixi han de produir-se de quatre a sis mutacions o alteracions genètiques cel·lulars, doncs això apunta que els factors de risc deuen estar en contacte amb l'organisme durant un considerable període de temps (anys). Això també explicaria que el risc de patir un càncer augmenti amb els anys.

En alguns casos, molt pocs (5-7%), les persones presenten una predisposició genètica al desenvolupament de certs càncers. Això passa perquè s'hereten gens ja alterats. El resultat és que en aquestes persones la probabilitat de patir càncer augmenta i el temps necessari per a la seva aparició es menys que quan no existeix aquesta predisposició.

La majoria dels carcinògens químics estan relacionats amb les activitats industrials, gran part de càncers produïts per aquests, es donen en països desenvolupats. Dels 7 milions de

compostos químics coneguts, en uns 2.000 s'ha descrit algun tipus d'activitat carcinògena i molt pocs estan en contacte directe o indirectament amb l'ésser humà. A més, independentment de la seva composició, la capacitat d'una substància per a produir càncer depèn de la quantitat de dosi rebuda i del temps d'exposició a la substància. L'amiant, arsènic, benzè, cadmi, mercuri, níquel, plom, hidrocarburs clorats, naftilamina, són alguns dels agents en activitat carcinògena més usuals.

Entre els agents físics destaquen les radiacions ionitzants (rajos X), les radiacions no ionitzants (rajos ultraviolats del sol) i les radiacions que emet la pròpia escorça terrestre. Una altra font d'agents físics carcinògens és la provocada per accidents nuclears com és el cas de les fugues produïdes per centrals nuclears.

Als últims anys els agents biològics estan agafant cada vegada més protagonisme a la carcinogènesis humana. Avui en dia sabem que el 18% dels càncers atribuïbles a infeccions persistents provocades per virus, bacteries o paràsits, entre els que destaquen el virus del papil·loma humà¹ (càncer de coll uterí), el virus de la hepatitis B (càncer de fetge) i el *Helicobacter pylori* (càncer d'estomac).

1.3.- TIPUS DE CÀNCER

-Càncer d'esòfag

L'esòfag és un conducte que transporta l'aliment des de la boca fins a l'estómac. Els càncers propers a l'estómac solen tenir relació amb una malaltia que el que fa és retornar el menjar de l'estómac juntament amb els sucs gàstrics que té per poder-los digerir, que solen ser majoritàriament àcids, cap a l'esòfag. L'àcid perjudica les parets de l'esòfag, i si aquests d'anys són petits, es poden curar mitjançant cirurgia. Però quan aquests comencen a ser més importants s'utilitza quimioteràpia o radioteràpia o de vegades, la combinació de les dos.

No és un dels càncers més freqüents i té dues possibles causes generals, la primera és en l'àmbit de fumar i la segona amb l'estómac. Aquest càncer es caracteritza amb un fort dolor molest a l'hora d'empassar.

¹. Virus del papil·loma humà: expressió genèrica que designa més de cent tipus de virus que infecten la pell i mucoses a humans i altres animals.

- Càncer de pulmó

El càncer de pulmó és degut al creixement descontrolat de cèl·lules malignes del tracte respiratori, normalment de les cèl·lules epitelials² del teixit pulmonar. Podem trobar el càncer en diferents graus, és a dir, si aquest es concentra només al pulmó i als ganglis limfàtics³, es trobaria entre les etapes I o II i per tant, seria curable. Per contra, si s'estén el càncer per fora dels pulmons, direm que es troba entre les etapes IV i V, això comportaria una major dificultat de curació. Normalment es tracta amb quimioteràpia o es combina amb la radiació.

Aquest càncer és un dels més comuns en la població adulta mundial actual i per tant, és una de les causes mortals més freqüents. Els fumadors tenen més rics de patir-lo, però tot i així també la gent del seu voltant. Les característiques més generals són la tos, les dificultats respiratòries, etc.

- Càncer de fetge

El fetge és un òrgan que realitza les funcions de filtració i emmagatzematge de la sang i conversió d'aliments en energia.

Hi ha dos tipus de càncer: el primer produït per les pròpies cèl·lules formant un tumor, anomenat càncer de fetge principal, i un altre més usual en els nens petits, causat per la disseminació d'un altre càncer al fetge.

El primer relacionat amb el virus de l'hepatitis B (VHB) i el virus de l'hepatitis C (VHC).

Científics demostren que persones amb altres problemes al fetge com la cirrosi⁴ pot acabar desenvolupant càncer. Els causants principals dels problemes de fetge són l'alcohol i la desnutrició.

-Càncer de pròstata

² Cèl·lules epitelials: conjunt de cèl·lules que recobreixen la superfície dels teixits de l'organisme.

³ Ganglis limfàtics: formen part del sistema limfàtic i actuen com a filtres per a partícules estranyes (bacteris i virus).

⁴ Cirrosi: malaltia del fetge caracteritzada per la substitució del teixit del fetge per fibrosi, cicatrius i nòduls de regeneració.

La pròstata és la glàndula sexual de l'home encarregada de produir semen. Es troba sota del penis, envoltant la uretra, que és un tub que transporta l'orina des de la bufeta. Quan aquesta glàndula es veu afectada, pressiona la bufeta i impedeix que l'orina surti normalment. A diferència d'un altre càncer, es caracteritza per créixer molt lentament. Tot i no tenir una causa específica és el més freqüent en homes a partir dels 60 anys. Els tractaments possibles en són molts, per exemple radiació, teràpia hormonal...

-Càncer de mama

El càncer de mama és aquell que afecta a les glàndules mamaries, que són les encarregades de produir llet després del part. Aquestes glàndules estan subdividides en d'altres anomenades lòbuls. Aquests es connecten entre ells per transportar la llet fins al mugró. Els lòbuls formen part del conjuntiu i del teixit limfàtic⁵. El càncer afecta en el creixement i reproducció d'aquestes glàndules. Hi ha dos tipus de càncer de mama; el que està centrat en un grup reduït de cèl·lules, in situ, detectat per la mamografia, i l'invasiu, que s'ha dispersat pels teixits veïns, i a través dels vasos sanguinis, per altres parts del cos. Aquest últim es detecta com una boleta al pit, en canvi l'altre, no es pot detectar amb el tacte. En el cas del càncer de mama, la quimioteràpia no és recomanable, i per tant es combina la cirurgia amb la radioteràpia, depenent de l'etapa en que es trobi. Les majors afectades solen ser les dones adultes que ja hagin tingut fills.

-Càncer de pell

El càncer de pell és un tumor maligne produït a qualsevol capa de la pell. Podem distingir dos grans grups:

- No melanoma. Anomenat així perquè es forma a partir de les cèl·lules que no contenen melanòcits⁶ (pigment). És molt freqüent en la població, sobretot en aquells de pell blanca que han estat altament exposats als rajos solars, sobretot de petits. Aquest tipus engloba tots els tipus de càncer de pell que puguem trobar, menys el melanoma, els de la pell del coll, el pit, mans i braços són els més freqüents.

⁵ Teixit limfàtic: tipus de teixit conjuntiu, amb molta quantitat de limfòcits.

⁶ Melanòcits: cèl·lula de l'epidermis.

-Melanoma. Més perillós però menys freqüent, el detecten mitjançant taques vermelles que tendeixen a créixer o ferides que no curen.

Depenen de l'estat de la grandària de les taques o ferides es fa quimioteràpia o cirurgia.

-Càncer d'estomac

El càncer d'estomac o càncer gàstric, més freqüent en adults que en nens. Els símptomes del càncer d'estomac són mal estar, indigestió, acidesa... Però aquest tumor també pot estar molt de temps dins l'òrgan i anar creixent sense control i no crear molèsties.

És produït pel creixement de cèl·lules malignes als teixits de l'estomac i es pot eliminar amb una operació cirúrgica, si aquest és diagnòstica aviat i no està molt avançat, si el cas és el contrari, i el tumor ja està avançat, s'ha d'aplicar quimioteràpia o radiacions.

-Càncer de colon i recte

El còlon i recte és un òrgan situat a l'abdomen. Forma part de l'aparell digestiu i la seva funció és absorbir l'aigua i eliminar els residus. Les causes d'aquest càncer no estan determinades i és un dels més freqüents en els adults. Alguns gens poden influir al desenvolupament del càncer. El colon i recte no és un òrgan indispensable a la nostra vida, per tant, quan algú pateix aquest tipus de càncer poden extirpar-li total o parcialment, segons el que sigui necessari per a la seva cura.

Aquest càncer es sol formar a partir de pòlips⁷ que estan situats al final del budell. Els pòlips es poden detectar i eliminar per evitar que es transformin en un càncer.

-Càncer de pàncrees

El pàncrees és un òrgan amb unes funcions molt importants. Neutralitza la producció de l'àcid de l'estómac per ajudar a fer la digestió i, a més a més, és el responsable de la creació de l'hormona insulina.

Majoritàriament està relacionat amb el tabac, l'alcohol i la mala alimentació. Aquest càncer es molt difícil de diagnosticar i de curar ja que l'únic símptoma clar que ens mostra és el color groc de la pell però no s'ha de confondre amb la icterícia. Per això casi sempre

⁷ Pòlips: tumor circumscribit, una inflor a la paret intestinal de grandària variable.

es detecta tard i no pot ser tractat amb quimioteràpia. També podem utilitzar la cirurgia sempre que no estigui molt desenvolupat.

-Càncer ossi

És estrany que un tumor es desenvolupi directament a l'ós, per això aquest és provocat majoritàriament per la disseminació d'un altre.

Hi ha tres tipus de càncer ossi:

-Osteosarcoma: es sol desenvolupar en ossos en creixement, entre els 10 i els 25 anys.

-Condrosarcoma: comença a partir dels 50 anys al cartílag i es va estenent.

-Sarcoma de Ewing: es desenvolupa en el teixit ossi de persones joves, normalment després d'un tractament amb radiació o quimioteràpia rebut per altres càncers anteriors.

La cirurgia és el tractament principal, però també es troba l'amputació, la quimioteràpia i la radioteràpia.

-Càncer de bufeta

És un dels càncers més freqüents en la dona i el segon en l'home. La bufeta és el recipient on emmagatzemem l'orina i està connectada amb els ronyons. La retenció de l'orina durant molta estona exposa la paret de la bufeta als agents causants del càncer. La retenció d'orina irrita la paret i pot produir càncer. El tabac és el principal factor de risc, però persones amb abundants cistitis⁸ i esquistosomiasis⁹, també tenen una alta probabilitat de patir-ne.

Sang a l'orina, dolor quan s'orina i ganes exagerades d'anar al lavabo són els símptomes més freqüents.

Quan es detecta aviat, el millor tractament és la cirurgia, però quan el cas és més avançat és fa combinació amb la quimioteràpia-radioteràpia. Si el càncer ha envaït totalment la paret, s'ha de practicar la cistectomia¹⁰

⁸ Cistitis: Inflamació d'una bufeta, especialment de la urinària.

⁹ Esquistosomiasis: Malaltia parasitària.

¹⁰ Cistectomia: operació quirúrgica on s'extirpa la totalitat o una part de la bufeta.

-Càncer cerebral

Aquest càncer afecta tant a adults com a nens però les zones que es desenvolupa no són les mateixes. Hi ha molts tipus de tumors cerebral, però em basaré amb els que afecten més als nens. Els tumors cerebrals com tots, poden ser benignes o malignes i poden crear metàstasi. Els medul·loblastomes són els més freqüents i més en nens que en nenes. Es situen a la part posterior i inferior del cervell, al cerebel. Els símptomes principals són: mal de cap, visió doble, mareig, augment de son, canvi de personalitat...

El tractament principal és la cirurgia però de vegades es combina amb la radioteràpia o quimioteràpia.

-Càncer de ronyó

Els ronyons són òrgans que filtren la sang i ajuden a regular la quantitat d'aigua de la sang i de toxines per l'orina. No és gaire freqüent, però tot i així adopta un nom per als adults (carcinoma de les cèl·lules) i un altre per als nens (tumor de Wilms).

Un "bony" al abdomen, sang a l'orina, perduda de pes i de gana són els símptomes principals.

Encara que el càncer hagi creat metàstasi, la cirurgia és la més recomanada.

-Limfomes

Són unes malalties causades per la formació de cèl·lules canceroses en el sistema limfàtic¹¹. Forma part de tot el cos i es compona de vasos sanguinis i ganglis, que fan de connectors.

Aquestes dues estructures transporten un líquid que s'anomena limfa, format per uns tipus de glòbuls blancs, limfòcits¹², la funció dels quals es la defensa de l'organisme.

El teixit limfàtic també pot formar part d'òrgans com la melsa¹³, la medul·la òssia i el tim.

Aquestes malalties són:

¹¹ Sistema limfàtic: sistema de vasos paral·lel a la circulació sanguínia que té una funció defensiva.

¹² Limfòcits: variant de glòbul blanc.

¹³ Melsa: òrgan del sistema limfàtic.

-Malaltia de Hodkin.

-Malaltia no Hodkin.

Les cèl·lules afectades són diferents en aquestes malalties. En la primera, les cèl·lules canceroses, són un tipus de limfomes malignes. Aquesta malaltia produeix una inflamació del teixit de qualsevol zona on es trobi.

Pot presentar-se tan en adult, com en nens però el tractament varia segons a qui afecti.

També es pot trobar amb pacients amb la SIDA, que també necessiten un tractament especial.

En canvi la malaltia o limfoma no Hodkin, són un grup de síndromes, la formen 30 limfomes diferents. És força freqüent, més que l'anterior, i són tumors que tenen tendència a curar-se.

-Leucèmia

La leucèmia és el càncer més freqüent en els nens. És una malaltia de la sang que s'origina a la medul·la òssia i consisteix en una proliferació incontrolada dels blastos.

Els blastos són cèl·lules que no s'han finalitzat en el seu procés de formació, que provoca el desplaçament de les cèl·lules normals. Depenent de quines siguin les afectades, glòbuls blancs, vermells o plaquetes, la leucèmia rep diferents noms.

Si les cèl·lules afectades són un tipus de glòbuls blancs, anomenats limfòcits, s'anomena leucèmia aguda mieloblàstica.

Els símptomes de la leucèmia poden confondre's amb la grip. La febre, debilitat, pal·lidesa, infeccions, facilitat de sagnar pel nas són els símptomes més freqüents de la leucèmia.

El tractament principalment utilitzat és la quimioteràpia, però si ens trobem davant d'un cas molt extrem podem plantejar-nos el transplantament de medul·la òssia.

-Neuroblastoma

És un càncer més freqüent en nens que adults, les causes del qual son desconegudes. La major part d'aquests es poden identificar a la glàndula suprarenal, situada a sobre dels ronyons o les cèl·lules nervioses, prop de la medul·la espinal.

Els símptomes van relacionats amb les zones on es troba el càncer, i poden anar des de dolors abdominals i problemes en l'excreció, debilitats als braços, o be d'olor en els ossos.

2.-TRACTAMENTS

Una vegada ja he explicat què és el càncer, les seves causes i els tipus que ens podem trobar, ara vaig a exposar els tractaments que s'han d'utilitzar per a combatre la malaltia.

2.1.-Cirurgia

Aquest tractament consisteix en l'extirpació del tumor, sempre i quan el tumor no estigui molt a prop d'altres òrgans vitals i no s'hagi estès pels vasos sanguinis o el sistema limfàtic.

La cirurgia és el tractament més antic i que té més èxit, si el pots utilitzar depèn on estigui el tumor com ja he dit.

Antigament era molt més radical i s'arribaven a extirpar grans quantitats de teixits sans per poder destruir només una petita porció de cèl·lules canceroses. Encara que amb la cirurgia hi havia un problema, si el tumor es trobava en un lloc on no es podia extirpar, el pacient acabava morint ja que s'acaba estenent.

No sempre es pot utilitzar la cirurgia, ja que ha d'haver-hi un diagnòstic previ que es fa observant un petit tros del tumor que s'haurà extret fent una biòpsia¹⁴. Però no només es pot saber mitjançant la biòpsia, sinó també introduint una agulla en el lloc del tumor i aspirar les cèl·lules, però les mostres poden ser massa escasses, també mitjançant endoscòpia a través de petits talls a la pell o obrir el ventre i agafar mostres del fetge o dels ganglis limfàtics per fer un diagnòstic i instaurar un tractament per curar el càncer.

2.2.-Quimioteràpia

La quimioteràpia són el conjunt de medicaments que s'introdueixen normalment per via intravenosa i tenen

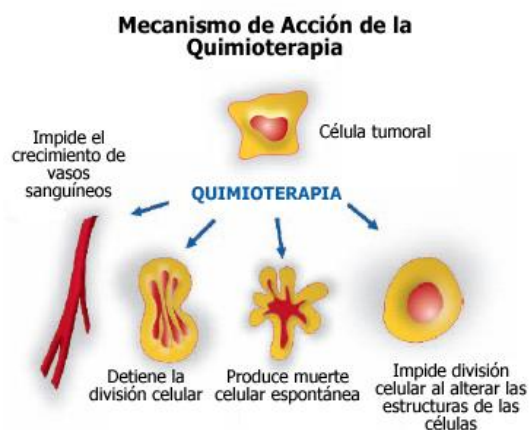

fig.2.

http://alumnatbiogeo.blogspot.com.es/2013_12_01_archive.html 01.12.2013

¹⁴ Biòpsia: anàlisi realitzada per examinar un teixit o les

com a objectiu matar cèl·lules o fer més lent el seu creixement.

Les cèl·lules canceroses es caracteritzen per la seva ràpida reproducció, això significa que qualsevol medicament que afecti a les cèl·lules en divisió, tindrà una major repercussió sobre les cèl·lules canceroses que sobre el teixit normal.

El que fan els medicaments és matar aquells bacteris que són sensibles a ells. Però les cèl·lules cancerígenes no són un organisme estrany dins el nostre cos, sinó que són cèl·lules humanes mutades, i per tant, els medicaments no les detecten com a invasores. Per això actualment no existeix cap medicament anticancerígen que actuï només sobre les cèl·lules dolentes.

2.3.-Radioteràpia

Aquesta teràpia s'utilitza en el 50% dels casos de càncer, consisteix bàsicament en la destrucció de cèl·lules cancerígenes per mitjà d'unes partícules d'alta energia com els rajos X o els rajos gamma. Hi ha diferents maneres d'aplicar la radiació al tumor, però en totes, les cèl·lules atacades moren a l'instant. Els mètodes són: a través d'una màquina que desprèn la radiació directament sobre el tumor, en forma d'injecció, dipositant unes llavors amb radiació dins l'abdomen en l'òrgan afectat que consisteix en implants radioactius que es col·loquen directament en lloc del tumor, sobretot en càncers de cervell, coll, pròstata i pit i finalment, per via intersticial o durant la cirurgia que consisteix en monodosis molt altes aplicades directament sobre el tumor durant la cirurgia quan aquest no ha pogut ser extirpat i hi ha perill de recaure.

2.4.-Teràpia biològica

La immunoteràpia, bioteràpia, teràpia biològica, teràpia MRB i la teràpia modificadora respostes biològiques, són el conjunt d'estratègies de tractament per a estimular o refer el sistema immunitari davant el càncer, infeccions o altres malalties així com per ajudar a que els efectes secundaris de tractaments molt agressius utilitzats contra el càncer no afectin tan al nostre cos. L'objectiu pot ser preventiu o terapèutic(curatiu o de manteniment). Dins dels tractaments biològics estan els anticossos monoclonals, les vacunes i els factors de creixement.

Aquestes teràpies consisteixen en aplicar unes proteïnes que activen el sistema immunològic i ajuda a augmentar les propietats anticancerigens que tenen els glòbuls blancs.

2.5.-Transplantament de la medul·la òssia

El transplantament de medul·la òssia es sol realitzar en pacients amb càncer a la sang o a la medul·la òssia (ja sigui melanoma múltiple o leucèmia), per a eliminar les cèl·lules dolentes i introduir les cèl·lules mare que produiran glòbuls i plaquetes sans. Les cèl·lules mare les podem extreure del cordó umbilical o de la pròpia medul·la, al ser trasplantades tornen a poblar la medul·la òssia i tornen la producció de glòbuls i plaquetes. El problema d'aquest és que el sistema immunològic està dissenyat per atacar tot allò que detecti com a "estrany". Això vol dir que les cèl·lules utilitzades hauran de ser molt semblants a les reemplaçades.

2.6.-Teràpia hormonal

La teràpia hormonal és útil per controlar i tractar els tumors amb resultats positius a les anàlisis de receptors de l'estrogen i la progesterona. Aquesta teràpia consisteix a administrar hormones, generalment per via oral, que bloquegen l'acció dels estrògens sobre les cèl·lules malignes del càncer de mama o la seva formació. Amb aquesta acció n'impedeixen el creixement i el tumor pot disminuir i fins i tot desaparèixer. El tractament hormonal es pot administrar sol o bé combinat amb quimioteràpia.

Els efectes secundaris d'aquest tractament depenen del tipus de fàrmac utilitzat, com també de la resta de les característiques individuals de la persona. Els més generals són similars al del procés natural de la menopausa de les dones.

2.7.-Teràpia gènica

La teràpia gènica es pot definir com una tècnica terapèutica mitjançant la qual s'ingereix un ge funcional a les cèl·lules d'un pacient per a corregir algun defecte genètic causant d'una patologia.

Aquesta teràpia és encara experimental, i no està gaire acceptada ja que consisteix en una modificació genètica que en la majoria de països no està legalitzada.

3.- EFECTES SECUNDARIS

Els efectes secundaris són uns canvis negatius o dolors, que sent el cos, durant o després d'una malaltia a causa de la pròpia malaltia o del tractament rebut.

El que determina els efectes secundaris, el grau de gravetat i el temps que tardin en desenvolupar-se depèn de la diferència entre persones, edat, malaltia i tractament rebut.

Parlarem dels efectes secundaris més importants i freqüents que pateixen els malalts de càncer després d'haver rebut alguns tractaments com la quimioteràpia, la radioteràpia o la cirurgia.

El que més es coneix de tots és la pèrdua de cabell. Quasi be tothom associa la imatge de persona calba amb càncer, i això no és cert. Es pot dir, que la majoria dels malalts afectats reben quimioteràpia, que com ja he dit és un tractament molt agressiu que ataca més ràpidament a les cèl·lules canceroses, però també les dels teixits que cobreixen les parets de la boca, estómac, i els fol·licles capil·lars. La quantitat de cèl·lules mortes que hi hagi d'aquests teixits va relacionat amb la intensitat del tractament i de la persona que el rep. L'afectació del teixit bucal i estomacal produeix acidesa, diarrea i inflamació a la boca o al coll.

També coneixem com efectes, el mareig i els vòmits, que són causats bàsicament per la gran quantitat de medicació que s'ingereix durant la quimioteràpia.

A causa dels tractaments que maten les cèl·lules canceroses i les que no ho són, i del propi càncer, el sistema immunitari és veu molt afectat, pel que el cansament i les infeccions són molt freqüents.

Altres efectes secundaris menys freqüents són: anèmia, lesions renals, irregularitat menstrual, pèrdues auditives, problemes cardíacs, anorèxia, baixada de pressió, canvis hormonal...

Tot i això, avui dia s'han aconseguit grans avenços en el camp del efectes secundaris. Actualment els tractaments són molt menys severs i existeixen molts medicaments per controlar i disminuir els efectes secundaris.

4.-EL CÀNCER INFANTIL

El càncer infantil inclou un gran nombre de malalties absolutament diferents entre sí. L'únic que tenen en comú és que s'originen a partir del creixement anormal d'una o més cèl·lules que poden envair els òrgans.

La incidència del càncer en nens és molt baixa, considerant-se una malaltia poc freqüent. S'han diagnosticat uns 1000 nens al any al nostre país, que representa el 3% de tots els càncers.

Cal nomenar que els grans avenços en tractaments i el diagnòstic precoç i millor, i els tractaments més efectius han augmentat la supervivència en aquests nens.

Els càncers més freqüents en nens, són la leucèmia (càncer dels glòbuls blancs), seguit del limfoma (càncer de ganglis limfàtics), tumors cerebrals i el osteosarcoma (càncer d'ossos). En general, els tipus de càncer més freqüents en la infància es poden dividir en dos grans grups: les malalties hematològiques (que inclouen les leucèmies i els limfomes) i els tumors sòlids. Cada tipus de càncer afecta a diferents parts del cos i els seus tractaments i curació també son diferents.

Tots els tipus de càncer, incloent els que es donen en la infància, tenen un procés patològic comú: les cèl·lules canceroses creixen de forma descontrolada, adquireixen grandàries i morfologies anòmals, ignoren els seus límits habituals a l'interior del cos, destrueixen cèl·lules veïnes i, al final, s'acaben estenent a altres òrgans i teixits (metàstasi).

Conforme les cèl·lules canceroses van creixent, consumeixen cada vegada més nutrients del cos. El càncer consumeix l'energia del nen que ho pateix, destrueix òrgans i/o ossos i afebleix les defenses de l'organisme contra altres malalties.

En general, els factors que desenvolupen el càncer als nens no solen coincidir amb els que desenvolupen en els adults, com l'hàbit de fumar o la exposició a toxines mediambientals. En poques ocasions, els nens que pateixen afeccions d'origen genètic, com el Síndrome de Down, tenen un risc incrementat de desenvolupar càncer. Així mateix, els nens que

han estat sotmesos a quimioteràpia o radioteràpia per un càncer previ també tenen un risc incrementat de presentar un altre càncer al futur.

De totes formes, en la majoria de casos, els càncers infantils es desenvolupen arrel de mutacions o canvis no heretats als gens d'unes cèl·lules que encara estan en procés de creixement. Donat que aquests errors passen a l'atzar o de forma impredecible, no hi ha manera de prevenir-ho.

És possible que un pediatre detecti alguns dels primers símptomes del càncer en la revisió mèdica periòdica d'un pacient. De totes maneres, alguns d'aquests símptomes (com a febre, ganglis limfàtics inflamats, infeccions freqüents, anèmia) també són propis d'infeccions a altres afeccions que són molt més freqüents que el càncer. Per aquest motiu, és lògic que tant els pediatres com els pares sospitin altres malalties pròpies de la infància quan apareixen els primers símptomes de càncer.

Una vegada diagnosticat el càncer, és important que els pares busquin ajuda per al seu fill en un centre mèdic especialitzat en oncologia pediàtrica (tractament de càncer infantil).

El tractament suposa grans exigències per als nens i les seves famílies: durant un temps més o menys perllongat han de modificar la seva rutina familiar en funció de l'hospital, dels horaris i de les cures que requereix el nen malalt. El nen ha de suportar procediments dolorosos, prendre medicacions, fer-se estudis, restriccions al que eren les seves activitats quotidianes abans del diagnòstic i veure limitada la seva vida infantil. Els pares han d'aprendre gran quantitat d'informació, els codis de la institució en la qual el seu fill es tracti, bregar amb les obres socials i amb el banc de drogues, explicar-li a familiars i amics l'evolució del nen, cuidar als germans sans en cas que els hi hagués, resoldre la seva situació laboral, seguir funcionant com a suport del seu fill, etc.

Com he esmentat, l'experiència d'un nen amb càncer i la seva família és molt estressant. No obstant això és una oportunitat per reconèixer fortaleces, canviar rols, acceptar ajudes, aprendre d'uns altres que van passar per la mateixa situació i compartir intensament el temps en família. Perquè això succeeixi a més dels recursos interns de la família és importantíssim el suport que les diferents associacions els poden donar, perdent la por a apropar-se, a impressionar-se, valorant que més enllà d'estar malalt de

càncer és un nen que necessita jugar, anar a l'escola, distreure's, relacionar-se, inserir-se socialment, créixer i desenvolupar les seves potencialitats.

A Catalunya es diagnostiquen entre 170 i 200 casos nous anuals (0-14 anys). Els càncers més freqüents en aquestes edats són els hematològics (leucèmies i limfomes) i els de cervell. La supervivència als 5 anys dels nens i nenes amb càncer és del 80%.

Malgrat aquest baix volum el càncer és, a Catalunya, la primera causa de mortalitat en nens i nenes de 5 a 14 anys i la segona causa dels 15 als 24 anys, després dels accidents.

5.-EL CÀNCER A L'ADOLESCÈNCIA

El càncer és una malaltia molt poc freqüent en els adolescents. Certs tipus de càncer, com el càncer de mama, afecten majoritàriament a dones adultes; és molt poc probable que una adolescent desenvolupi aquest tipus de càncer. Però hi ha alguns tipus de càncer que tenen més probabilitats d'afectar als adolescents.

El càncer de testicle, per exemple, tendeix a afectar més als joves que a la gent gran. Els tipus de càncer que passen en l'adolescència tenen alguna cosa en comú: en tots ells les cèl·lules creixen de forma descontrolada. Les cèl·lules són els components bàsics o pilars del cos humà. El càncer es forma quan les cèl·lules es desenvolupen de forma anòmala i creixen de forma descontrolada.

Tipus de càncer mes freqüents en adolescents:

-L'osteosarcoma

L'osteosarcoma és el tipus de càncer d'ossos més freqüent en els adolescents, de vegades apareix durant les estirades que es diuen, i tendeix a presentar-se en persones més altes que la mitjana. En la majoria dels casos, es desconeix la seva causa. Els símptomes més freqüents de l'osteosarcoma són el dolor i la inflamació en cames o braços, de vegades acompanyats de l'aparició d'un embalum. Algunes persones experimenten més dolor a la nit o quan fan exercici físic. L'osteosarcoma afecta més sovint als ossos que hi ha al voltant del genoll, encara que també pot afectar a altres ossos. En alguns casos, el tumor pot estendre's o fer metàstasi (quan les cèl·lules es fragmenten i s'allunyen del lloc original del càncer, traslladant-se a teixits o òrgans diferents).

El tractament de l'osteosarcoma sol incloure la quimioteràpia (administració de medicaments que destrueixen les cèl·lules canceroses), així com la cirurgia per extirpar el tumor. El metge pot realitzar una intervenció quirúrgica per salvar l'extremitat. En aquestes intervencions s'extreu l'os afectat pel càncer, la qual cosa permet evitar l'amputació de l'extremitat (generalment un braç o una cama) i després s'emplena el buit amb un empelt ossi o una vareta metàl·lica especial. En altres casos, el metge ha d'amputar (extirpar) part o la totalitat de l'extremitat per combatre el càncer.

Perdre una extremitat pot ser una experiència molt forta, sobretot en els adolescents que, per definició, han d'afrontar molts canvis corporals. Tant la teràpia psicològica com la fisioteràpia (procediments de rehabilitació) poden ser de gran ajuda en aquests casos. A les persones que sofreixen amputacions els solen adaptar pròtesis o extremitats artificials. La majoria dels adolescents que porten pròtesis poden reprendre les seves activitats quotidianes.

La majoria de la gent desenvolupa efectes secundaris, com a caiguda del cabell, hemorràgies, infeccions i problemes cardíacs o cutanis, com a conseqüència dels medicaments que s'utilitzen en la quimioteràpia per tractar l'osteosarcoma. La quimioteràpia també pot incrementar el risc de la persona a desenvolupar altres càncers en el futur.

La bona notícia és que la majoria dels adolescents que pateixen osteosarcoma es recuperen.

-El sarcoma d'Ewing

Un altre tipus de càncer que afecta als ossos és el sarcoma d'Ewing. S'assembla a l'osteosarcoma en què també afecta a adolescents i adults joves i se sol localitzar en les cames o la pelvis.

La majoria dels adolescents amb sarcoma d'Ewing reben quimioteràpia i molts d'ells es sotmeten també a una intervenció quirúrgica per tractar aquesta malaltia. Alguns pacients també necessiten radioteràpia, a part de la intervenció quirúrgica per assegurar-se que es destrueixen totes les cèl·lules canceroses. El sarcoma d'Ewing sol respondre bé a la quimioteràpia i la radioteràpia.

L'osteosarcoma i el sarcoma d'Ewing comparteixen tant factors de risc com a efectes secundaris derivats del tractament. Les probabilitats de recuperació depenen de la ubicació del tumor, la seva grandària i si s'ha estès o no a altres parts del cos. Però tots dos tipus de càncer d'os responen bé al tractament i poden guarir-se en molts casos.

-La leucèmia

La leucèmia és un dels càncers més freqüents en la població infantil. Ocorre quan una gran quantitat de glòbuls blancs anormals, denominats blastos leucèmics, omplen la medul·la òssia i de vegades entren en el torrent sanguini.

Els tipus de leucèmia més freqüents durant l'adolescència són la leucèmia limfocítica aguda (LLA) i la leucèmia mieloide aguda (LMA).

Pràcticament totes les persones que pateixen leucèmia limfocítica aguda o leucèmia mieloide aguda reben un tractament de quimioteràpia i algunes també reben trasplantaments de cèl·lules mare procedents d'altres persones. Els trasplantaments de medul·la òssia són una forma molt comuna de trasplantament de cèl·lules mare. Algunes persones també reben radioteràpia. La durada del tractament i els tipus de medicaments administrats varien segons el tipus concret de leucèmia. Les probabilitats de curació són molt bones en certs tipus de leucèmia. Amb el tractament adequat, la majoria dels pacients amb leucèmia limfocítica aguda i molts dels pacients amb leucèmia mieloide aguda es recuperen de la malaltia sense presentar reaparicions de la malaltia.

-Els tumors cerebrals

Els tumors cerebrals també poden ocórrer en els adolescents. Dos dels tipus més freqüents de tumor cerebral són els astrocitomes i els endimomes. Els astrocitomes són tumors cerebrals que s'originen en unes cèl·lules cerebrals denominades astròcits. Aquest tipus de tumor no sol estendre's fora del cervell ni de la medul·la espinal i no sol afectar a altres òrgans.

Els endimomes són tumors que se solen iniciar en les membranes que recobreixen els ventricles cerebrals. El cervell té quatre ventricles, o cavitats, que són una via de circulació del líquid cefaloraquídi¹⁵.

Ningú sap amb exactitud quin és la causa del càncer cerebral primari, és a dir, el càncer

¹⁵ Líquid cefaloraquídi : una substància líquida que protegeix el cervell i la medul·la espinal, esmorteint els cops.

que s'origina en les cèl·lules cerebrals. Una possibilitat és que, mentre s'estava formant el cervell i la medul·la espinal, ocorregués algun problema en aquestes cèl·lules.

Els tractaments varien segons el tipus de tumor i la seva ubicació. Si és possible extirpar el tumor, se sol acudir a la cirurgia, seguida de radioteràpia. Alguns pacients també reben quimioteràpia.

Les probabilitats de sobreviure a un tumor cerebral depenen del tipus, la ubicació i el tractament. Però, si es pot extirpar el tumor i administrar tractament addicional, existeixen moltes probabilitats de curació.

-El limfoma

El terme limfoma fa referència al càncer que es desenvolupa en el sistema limfàtic, que engloba els ganglis limfàtics, l'estafa, la melsa, les adenoides, les amígdales i la medul·la òssia. La funció del sistema limfàtic consisteix a combatre els gèrmens que provoquen infeccions i malalties. La majoria dels adolescents que presenten limfomes pateixen un limfoma de Hodgkin (o malaltia de Hodgkin) o un limfoma no Hodgkin. La malaltia de Hodgkin sol afectar a adolescents i adults joves. Pot aparèixer en els ganglis limfàtics del coll, les aixelles o el pit o en altres parts del cos. Els ganglis s'engrandeixen però no solen dolre.

La quimioteràpia i sovint també la radioteràpia s'utilitzen per tractar la malaltia de Hodgkin.

El limfoma no Hodgkin és similar a la leucèmia linfofocítica aguda perquè tots dos es caracteritzen per la presència de limfòcits (o glòbuls blancs) malignes en els ganglis limfàtics i perquè comparteixen molts símptomes, es sol tractar amb quimioteràpia.

Els adolescents amb malaltia de Hodgkin o limfoma no Hodgkin que completen el tractament tenen excel·lents probabilitats de curació.

-Altres càncers

Altres càncers que poden desenvolupar els adolescents, encara que siguin molt poc freqüents, són el de testicle i els rhabdomiosarcomes.

Encara que el càncer de testicle és excepcional en l'adolescència, globalment es tracta del càncer més freqüent en homes d'entre 15 i 35 anys. Si es detecta i es tracta aviat, el càncer testicular gairebé sempre té cura. Els nois han d'aprendre a explorar-se els testicles amb regularitat a fi de detectar qualsevol embalum o creixement anòmal, signes d'aquest tipus de càncer.

Els rabdomiosarcomas¹⁶, o sarcomas de teixit tou (tumor maligne del múscul estriat), són càncers menys freqüents que apareixen majoritàriament en bebès, nens i adolescents. En aquests càncers, les cèl·lules canceroses creixen en els teixits tous del múscul esquelètic (els músculs que utilitzem per controlar el moviment). Encara que aquests càncers poden aparèixer en qualsevol part del cos, els rabdomiosarcomas es presenten més sovint en els músculs de tronc, braços o cames. Els tipus de tractament utilitzats i les probabilitats de recuperació depenen de la ubicació del rabdomiosarcoma i de si el càncer s'ha estès o no a altres parts del cos.

¹⁶ Rabdomiosarcomas: Tumor format per elements d'un sarcoma i un mioma

6.-LA RESILIÈNCIA

Seguidament després d'acabar amb els tractaments que hagin tingut que patir els malalts de càncer, també cal pensar que és necessari estar psicològicament preparat, no només es necessiten tractaments per a superar el càncer, sinó també estar disposat a superar-lo, per això em vull centrar amb la resiliència.

Com afrontem les dificultats que li presenta la vida? Com reaccionem davant la pèrdua d'algun ésser important, d'alguna malaltia difícil, o d'algun xoc que ens afecta?

Generalment les persones ens adaptem a les situacions que ens canvien la nostra vida inesperadament. Però hi ha alguna cosa que ens permet adaptar-nos, això s'anomena la resiliència, que és la capacitat per a adaptar-se i superar qualsevol adversitat de la vida. La resiliència s'aprèn amb un procés que requereix temps i esforç i que ens fa comprometre'ns a realitzar una sèrie de passos.

La investigació ha demostrat que la gent comú mostra resiliència, ja que es posa a pensar amb la situació que li ha vingut, i ja sigui per algú important per a ell, o per ell mateix, posa forces per tirar endavant, però ser resilient no vol dir que aquesta persona no té dificultats o problemes, vol dir que les sap afrontar, acceptar i superar.

El dolor emocional i la tristesa són mol comuns en persones que han tingut traumes al llarg de la seva vida, de fet, el camí a la resiliència probablement està ple d'obstacles que afecten el nostre, per això la resiliència no és una característica que la gent té o no té, sinó que és una característica que la gent pot adquirir segons la força de voluntat que tingui, amb això vull dir, que qualsevol persona pot aconseguir-la si segueix els passos adequats.

Com ja he dit una combinació de factors influeixen al desenvolupament de la resiliència a la nostra ment. Molts estudis han demostrat que un dels factors més importants és l'amor, ja sigui de parella, de família... Una persona necessita sempre ajuda d'un altra i demostració d'estima, ja que això ens proporciona seguretat i contribueix a afirmar la resiliència d'una persona.

Altres factors també són:

·La capacitat de fer plans realistes i seguir els passos necessaris per a arribar a realitzar-los.

·Una visió positiva de nosaltres mateixos, no hem de pensar que no servim per a res, al contrari, hem de buscar la part bona de nosaltres ja que tots tenim alguna cosa bona i així, augmentar la confiança amb nosaltres mateixos.

· Intentar comunicar-nos per a solucionar els problemes que tenim, no ens hem de callar les coses, si pensem alguna cosa o tenim algun problema, ho hem de dir.

· Aconseguir la capacitat de moure sentiments i impulsos forts, mentalitzar-nos i pensar abans d'actuar.

·També hem d'establir relacions, és molt important que si no tenim una bona relació amb la nostra família, amistats o persones importants a la nostra vida, les intentéssim arreglar. Hem d'acceptar l'ajuda que l'altra gent que ens estima ens vol proporcionar, ja que això enforteix la resiliència. Podem assistir a reunions socials, altra gent que també necessita ajuda es reuneix i allà s'expliquen el que els està passant, el més important és sentir-se ajudat.

·No hem de veure els obstacles com allò insuperable, nosaltres no podem evitar que ens passin coses que no volem, ja que això és llei de vida, però si que podem canviar la manera d'interpretar i reaccionar davant dels obstacles.

·Hem d'acceptar que el canvi és part de la vida, és possible que com a resultat d'un obstacle no sigui possible arribar a allò que havíem pensat que volíem fer, però no ens hem de quedar amb que no ho podem fer, hem de pensar que podem fer altres coses.

·Hem de moure'ns per a poder arribar allà on volem anar, ens hem de marcar unes metes, però realistes, no hem de pensar en grans coses ja que l'essència de la vida està en les petites coses que se'ns presenten durant el nostre dia a dia.

·Passar per un moment difícil també és el moment per aprendre més de nosaltres mateixos, lluitant contra un obstacle podem arribar a saber fins on som capaços d'arribar

i així sentir que hem crescut d'alguna manera a nivell personal. Per exemple : Moltes vegades passa que quan perdem una persona pensem que haguéssim tingut que aprofitar més el temps amb ella, doncs aquesta és l'oportunitat per a no cometre el mateix error amb algú important per a nosaltres que encara tenim al nostre costat.

·També hem d'intentar veure les coses des de fora, ja que quan ens passa una cosa molt dolenta sempre pensem que el que ens passa a nosaltres és el pitjor, i no és així, hi ha molta gent al nostre costat que pot estar més malament i no ho pareix perquè intenta veure les coses d'una altra manera.

·Mai hem de perdre l'esperança, hem d'intentar pensar amb el que volem i no ens hem de preocupar per la por.

Tots aquests factors són els que les persones podem desenvolupar per nosaltres mateixes només amb ganes i força de voluntat, encara que també, ens pot ajudar escriure sobre els nostres pensaments i sentiments més profunds relacionats amb l'experiència traumàtica o la meditació o les pràctiques espirituals.

La clau està en identificar les activitats que podrien ajudar-nos a aconseguir una estratègia personal per a desenvolupar la resiliència i ficar tota la nostra part per a superar la malaltia.

7.-ASSOCIACIONS D'AJUTS A MALATS

Per a superar la malaltia del càncer no necessitem només suport mèdic, com ja hem dit abans, tots sabem que sense el suport mèdic no podria ser possible la cura de la malaltia però també és molt important sentir-se ajudat. Quan et comuniquen la notícia de que tu mateix o algú de la teva família té càncer et sents perdut, no saps ben bé com reaccionar, deixes tot el que estàs fent, la casa, el treball, els estudis, els amics, etc. i et centres només amb el que t'han acabat de dir. Moltes vegades, quan passa això, no saps per on sortir-ne, tampoc saps quines possibilitats tens, només saps que has de centrar-te amb el que t'està passant. Els nens i joves malats de càncer i la seva família s'enfronten també als trastorns que aquesta provoca a les seves vides. Llargues estades a l'hospital, possible pèrdua dels cursos escolar, avorriments, soledat, angoixa, absentisme laboral dels pares, manca d'informació, constants trasllats des de lluny, manca de recursos econòmics... formen part de l'altra cara de la lluita contra el càncer. Aquí ve la importància de certes associacions que es dediquen a intentar donar aquest tipus d'ajuts als malats i familiars.

La Federació Catalana d'Entitats contra el Càncer (FECEC) és una entitat de segon nivell que agrupa 12 organitzacions que treballen per millorar la qualitat de vida dels pacients oncològics i les seves famílies.

Entitats membres:

- Associació de familiars i amics de nens oncològics de Catalunya (AFANOC)
- Fundació Privada d'Oncologia Infantil Enriqueta Villavecchia
- Lliga Catalana d'Ajuda al Malalt de Càncer de Girona i comarques
- Lliga contra el Càncer de les Comarques de Tarragona i terres de l'Ebre
- Lliga contra el Càncer de les Comarques de Lleida
- Osona contra el Càncer
- Vilassar de Dalt contra el càncer
- Fundació Lliga Catalana d'Ajuda Oncològica – Oncolliga
- Fundació Roses contra el Càncer
- Associació Catalana d'Ostomitzats (ACO)
- Associació Fènix d'ajuda i suport contra el càncer

- Fundació Josep Carreras contra la Leucèmia

Entre elles es podem destacar les que estan més vinculades amb els nens i els joves, com poden ser :

7.1.- ASSOCIACIÓ DE FAMILIARS I AMICS
DE NENS ONCOLÒGICS DE CATALUNYA:
AFANOC

L'associació AFANOC (Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya) fig. 3.
sorgeix el 1987 per un grup de mares i pares <http://www.lacasadelsxuklis.org/ES/>
que van veure la necessitat d'unir-se per 10.12.2013
treballar en la qualitat de vida de tots els nens
i nenes que pateixen la malaltia i també ajudar-los en totes les necessitats i tots els
desconeixements que envoltaven el càncer infantil.

El 1988 va ser registrada com a Associació no lucrativa amb el nº 9846 al registre d'entitats jurídiques del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya i és escola de formació reglada amb el nº 4 dins del Pla de Formació de Voluntariat de la Generalitat de Catalunya.

En el moment en que aquests pares i mares van decidir formar aquesta associació, no hi havia cap ajuda psicològica per a totes aquelles famílies ni per als nens, no estaven tant avançats com a hores d'ara, per tant, ells van decidir que era molt útil treballar en la millora de la salut psicosocial de totes aquestes persones amb programes i serveis amb l'objectiu de millorar la seva qualitat de vida.

Llavors, generalment podem dir que la missió de l'Associació de Nens amb càncer és la de treballar per a que el desenvolupament afectiu i educatiu dels nens i nenes amb càncer i les seves famílies sigui el més adequat a les seves especials circumstàncies i en general qualsevol actuació tendent a millorar la seva qualitat de vida així com col·laborar al millor coneixement d'aquestes malalties i els seus tractaments.

- **Àrea d'atenció psicològica**

Com ja he dit, quan es diagnostica càncer especialment a un nen, produeix un trasbals emocional i cognitiu inevitable ja que cal afrontar diversos canvis:

·Reorganització de la dinàmica familiar

·Desplaçaments a l'hospital

·Proves i tractaments

·Possibles canvis de conducta en fills/es afectats i germans/es.

· Canvis econòmics i socials (atès que generalment, un dels cuidadors deixa el treball per ocupar-se del nen/a hospitalitzat)

· Escolarització

·Canvis en l'estat emocional de tots els membres de la família.

· Canvis en les relacions de parella i relacions interpersonals.

Llavors per ajudar a totes aquestes famílies que han d'exposar-se en aquests canvis tant importants l'associació AFANOC du a terme els següents programes:

Programa terapèutic adreçat a les necessitats dels nens i nenes afectats i les seves famílies

En aquesta fase inicial, el programa terapèutic s'utilitza per a disminuir l' impacte que provoca el diagnòstic i creen un espai on poder comunicar totes les preocupacions i dificultats que els sorgeix i també per parlar de les seves pors i angoixes.

L'Associació AFANOC té un conveni amb l'hospital Sant Joan de Déu de Barcelona, l'equip psicològic d' AFANOC ofereix atenció psicoemocional a les famílies dels nens i nenes que reben tractament, i assessora als professionals de l'hospital (equip mèdic d'infermeria).

L'equip psicològic intervé dos dies a la setmana, i treballa a la petició de la pròpia família o dels equips mèdics.

Programa terapèutic en processos de pèrdua, separació i elaboració de dol, tant dels pares i de mares com de l' infant en fase final de la vida

Un dels aspectes més importants on s'han de dirigir molts esforços és el de facilitar que els pares, principalment, puguin acompanyar al fill en el procés final de la vida, atenent aquelles dificultats i necessitats que sorgeixen en aquesta vivència tant difícil. Llavors la funció d'aquest programa terapèutic és poder aconseguir que els pares es puguin acomiadar dels fills d'una manera serena i a la vegada preparar-los per a aquest moment i també ajudar-los a superar aquesta pèrdua ja que també proporcionen un seguiment del procés de dol dels pares i mares que perden un fill/a i d'altres familiars significatius que ho necessitin.

Actualment l'associació té dos grups de dol en funcionament, una vegada al mes, per aquelles famílies que ho necessitin i els pugui ajudar.

Programa de suport al personal mèdic i d'infermeria

L'Associació també intervé amb el personal mèdic i d'infermeria dels Hospitals Maternoinfantil de la Vall d' Hebron i de Sant Joan de Déu, quinzenalment i mensualment, respectivament.

Programa de Suport al personal d' AFANOC (Supervisió)

Es realitzen sessions de supervisió pel personal de l' AFANOC , ja que es detecta la necessitat de supervisar la feina diària amb les famílies, revisant aquelles dificultats a nivell professional i personal que van apareixent en el dia a dia.

Programa de suport psicoemocional a la Casa dels Xuklis

Es realitzen mensualment assemblees amb les famílies que estan acollides a la Casa dels Xuklis i assemblees dirigides als infants i adolescents.

Coordinació de l'Àrea de Psicologia amb escoles, altres serveis i entitats

Assessoren i informen a aquells professionals de l'educació que tenen infants malalts al seu càrrec. Afavoreixen el contacte i l'intercanvi de la informació que permeti millorar l'atenció del nen/a. Aclareixen dubtes per tal de facilitar la comprensió de la realitat amb la que es troben.

- **Àrea de reflexoteràpia i massatge**

Programa de tècniques manuals: reflexoteràpia i massatge

Les tècniques manuals són molt útils per reconduir i reequilibrar les alteracions fisiològiques que afecten tant a l'àmbit físic com emocional.

A l'hospital Sant Joan de Déu ofereixen reflexoteràpia un cop a la setmana, als nens i nenes i a les seves famílies.

A la Casa dels Xuklis també es realitza reflexoteràpia als adults i als nens i nenes amb prèvia autorització i massatges per als pares.

Àrea de treball social

L'àrea de treball social d'AFANOC se'n encarrega de donar a conèixer a les famílies els recursos que poden arribar a aconseguir, les ajudes que l'estat pot proporcionar-los tant en sanitat, com econòmicament parlant.

Les funcions bàsiques que tenen els que formen el treball social són:

·Acolliment de les famílies a l'hospital Maternoinfantil de la Vall d'Hebron i a la Casa dels Xuklis.

·Proporcionar informació que pugui ser necessària per a les famílies.

·Detecció d'altres necessitats.

·Mobilitzar i gestionar tots els recursos necessaris.

·Seguiment familiar.

- **Treball Social a l'Hospital Maternoinfantil de la Vall d'Hebron**

Treball Social a l'Hospital Maternoinfantil de la Vall d'Hebron, tasca de la treballadora social de Barcelona, assumeix a les famílies que tenen un fill /a ingressat al Servei d'Oncologia i Hematologia Pediàtrica , tant a les que estan en consultes externes , en tractament ambulatori o en la planta d'Oncohematologia Pediàtrica.

- **Treball Social a la Casa dels Xuklis.**

Des de la Casa dels Xuklis, s'assumeixen les derivacions de les famílies efectuades des hospitals de referència i d'altres entitats que necessiten allotjar a una família amb un nen amb càncer.

Es porten a terme les intervencions socials, d'acollida i seguiment de les famílies allotjades i la coordinació necessària amb els professionals referents a la família del territori d'origen. A partir d'un criteri mèdic i social, es determina el temps d'estada a la casa dels Xuklis de cada família, sempre en coordinació amb els metges referents.

DADES QUANTITATIVES	
TREBALL SOCIAL	
Total famílies ateses: 176	
Intervencions directes amb les famílies: 1.180	
Famílies ajudades econòmicament: 12	
Infants allotjats a La Casa dels Xuklis: 131	
Adults allotjats a la Casa dels Xuklis: 226	
Hospital Vall d'Hebron	
Coordinació amb el Cap del Servei d'Oncohematologia Pediàtrica: 30 reunions	
Coordinació amb el Cap de Treball Social: 12 reunions	
AFANOC Tarragona	
Total famílies ateses: 23	
Número d'intervencions directes amb les famílies: 118	
Total Famílies Ateses: 199	
Total beneficiaris/es: 677	
LLOCS DE PROCEDÈNCIA (CATALUNYA)	
Barcelona: 95	
Girona: 22	
Lleida: 19	
Tarragona: 38	
LLOCS DE PROCEDÈNCIA (FORA DE CAT)	
Andalusia: 1	Marroc: 2
Aragó: 1	València: 1
Iles Balears: 1	País Basc: 2
Iles Canàries: 5	Perú: 4
Galícia: 2	Rússia: 2
Múrcia: 1	Bulgària: 3
Navarra: 1	Argèlia: 1
Astúries: 1	Irlanda: 1

fig. 4. <http://www.afanoc.org/> 10.12.2013

7.1.1.- LA CASA DELS XUKLIS

La casa dels Xuklis és una casa d'acollida amb l'objectiu principal de millorar la qualitat de vida de nens i nenes amb càncer i les seves famílies.

Aconsegueixen:

- Donar allotjament amb 25 apartaments individuals a totes les famílies amb un infant amb càncer i altres malalties de llarga durada que s'han de desplaçar dels seus llocs d'origen per rebre tractament als principals hospitals de referència o altres hospitals, a la ciutat de Barcelona.
- Proporcionar atenció psicosocial integral a totes les famílies que s'acullin a la casa.
- Oferir activitats lúdicoeducatives i terapèutiques als infants i les seves famílies.
- Posar a disposició de les famílies espais comunitaris on puguin desenvolupar amb tranquil·litat el seu dia a dia (menjador, cuina , bugaderia, biblioteca, espais de descans, sala de TV, sales de jocs i activitats, Internet, etc).

Qui són els Xuklis? Els Xuklis pensats per l'arquitecte Dani Freixas i dibujats per la Roser Capdevila, tenen la qualitat de xuclar els mals rotllos i per tant, ajuden als infants i als seus familiars a superar els entrebancs de la malaltia. Els Xuklis ja fa temps que treballen intensament i amb èxit en el Servei d'Oncohematologia de l'Hospital Maternoinfantil de la Vall d'Hebron de Barcelona.

La casa dels Xuklis va començar la seva activitat i a allotjar famílies entre setembre i octubre de 2011 i actualment esta funcionant a ple rendiment.

Coincidint amb les àrees d'actuació de l'AFANOC dirigides als infants malalts i a les seves famílies, els serveis que s'ofereixen són els següents: el Servei de psicopedagogia, el Servei d'atenció social, el servei de voluntariat i la realització d'activitats terapèutiques i lúdicoeducatives.

fig. 5. <http://www.afanoc.org/> 10.12.2013

7.2.-FUNDACIÓ ONCOLOGICA INFANTIL ENRIQUETA VILAVECCHIA

La fundació privada de Oncologia infantil Enriqueta Villavecchia, constituïda a Barcelona l'any 1989, és una entitat sens ànims de lucre, de caràcter benèfic assistencial, que té com a finalitat la cobertura integral de les necessitats dels nens i joves amb tractament oncològic a Catalunya i la de les seves famílies.

fig.6. <http://www.fevillavecchia.es/> 10.12.2013

Treballen per impulsar avenços en el camp de la Oncologia Pediàtrica, per obrir noves propostes assistencials, per millorar la qualitat de vida dels nens i joves malats i per aconseguir la plena integració psicosocial.

Es troben presents a tots els hospitals catalans on es duen a terme tractaments de oncologia pediàtrica:

- Hospital Santa Creu i Sant Pau de Barcelona
- Hospital de Sant Joan de Déu d'Esplugues de Llobregat (Barcelona)
- Hospital Infantil de la Vall d'Hebron de Barcelona
- Corporació Sanitària Parc Taulí de Sabadell
- Hospital Germans Trias i Pujol de Badalona

Aquesta associació destina el seu esforç en poder oferir una atenció socio-assistencial tant als nens i joves com als seus familiars, per ajudar-los i acompanyar-los durant les diferents etapes del tractament.

La fundació té com a objectiu:

- Adequar l'entorn hospitalari al nen i adolescent.
- Oferir ajut social a familiars, mitjançant ajut econòmic i social a famílies amb poc recursos.
- Organitzar activitats dirigides a crear il·lusions a nens i joves
- Aconseguir una millor qualitat de vida, adequant l'entorn hospitalari a les seves necessitats, acompanyant-los en les seves estades a l'hospital i al seu domicili, i organitzant activitats dirigides a crear il·lusions als nens.
- Potenciar la investigació en el camp de la Oncologia Pediàtrica, així com la formació de metges en aquesta especialitat.
- Sensibilitzar a la societat sobre el problema del càncer en els nens, informant sobre una problemàtica que requereix solucions immediates.

8.-TREBALL PRÀCTIC.

8.1.- METODOLOGIA

La metodologia seguida en aquest treball ha estat la recerca teòrica i la part pràctica per tal de verificar si ser un infant o adolescent ajuda a superar el càncer.

Mitjançant l'observació podrem arribar a una conclusió, però per tal de realitzar una bona observació cal un estudi previ i teòric de l'àmbit de treball i l'elaboració d'unes pautes de recerca que tot seguit explico.

La recerca de la part teòrica s'ha dut a terme mitjançant fonts d'informació indirectes, amb la lectura de la bibliògrafa específica, pàgines web, articles de diaris, llibres, pel·lícules i sèries de televisió . La part pràctica s'ha realitzat amb fonts directes, com les entrevistes realitzades a diferents professionals mèdics i enquestes a nens i adolescents que han patit o estant patint aquesta malaltia així com a diferents persones que s'han volgut implicar i contestar la enquesta, analitzant l'efecte dels diferents factors, tractaments, tipus de càncer, estat emocional, etc.

8.2.- RECOLLIDA DE DADES

Un cop cercada la informació teòrica, el pas següent ha estat la recerca pràctica , que en aquest cas, consisteix a analitzar, si ser un infant o adolescent ajuda a superar el càncer.

La lectura de molts articles relacionats amb el tema en diferents pàgines webs , així com molts testimonis de joves que han patit o estan patint aquesta malaltia, m'ha ajudat a endinsar-me en la hipòtesi escollida.

Els models de preguntes ha estat diferenciat en : Preguntes a professionals, a associacions, a adolescents que han patit o estant patint la malaltia i a diferents persones que han tingut l'amabilitat de contestar el qüestionari i les respostes de les quals es troben plasmades a l'annex B.

Per tal d'aconseguir una implicació directa, i per obtenir una quantitat abundant de respostes per part dels adolescents en aquesta enquesta, he fet us de la xarxa social facebook , inserint un enllaç amb les preguntes que m'interessava responguessin.

He d'anotar també que no ha estat possible obtenir testimoniatge directe de nens petits, però mitjançant els seus pares o familiars, he pogut recaptar dades de les seves reaccions i conductes en el procés de la malaltia.

A més, perquè la recerca sigui més completa i exhaustiva, he realitzat una entrevista a professionals mèdics, a metges especialitzats en oncologia, psicòlegs i un professional de l'associació AFANOC (ANNEX A).

He tingut també el plaer de poder obtenir testimonis personalitzats d'adolescents afectats directament per la malaltia (ANNEX C).

Tot això ha fet que arribi a les conclusions que es poden trobar a l'apartat corresponent d'aquest treball.

8.2.1- MODELS ENTREVISTES:

MODEL D'ENTREVISTA A PROFESSIONALS MÈDICS:

ENTREVISTA A:	
LLOC :	DATA:
<ol style="list-style-type: none">1. Com defineix vostè el càncer?2. A què és degut?3. Quin tractament és el més idoni? Per què?4. Quin és el tipus de càncer que més destaca en infants i adolescents?5. Creu que la investigació que hi ha avui en dia sobre la malaltia és suficient?6. Creu que l'estat emocional del malalt pot ajudar?7. Quina seria la seva resposta davant de la pregunta d'aquest treball? (Ser un infant o adolescent ajuda a superar el càncer?)	

MODEL D'ENTREVISTA A PROFESSIONALS ESPECIALITZATS EN PSICOONCOLÒGIA -
PSICOLÒGIA:

ENTREVISTA A:	
LLOC :	DATA:
<ol style="list-style-type: none">1. Quina és la reacció d'una persona quan rep un diagnòstic de càncer?2. Quina és la preocupació més important que manifesta el pacient davant el tractament?3. Quin és l'ajut que necessita el pacient ?4. Com s'ha de tractar a un pacient oncològic?5. Creu que la investigació que hi ha avui en dia sobre la malaltia és suficient?6. Creu que l'estat emocional del malalt pot ajudar?7. Quina seria la seva resposta davant de la pregunta d'aquest treball? (Ser un infant o adolescent ajuda a superar el càncer?)	

MODEL D'ENQUESTA A NENS O ADOLESCENTS:

P1.- Què és el càncer?
P2.-Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?
P3.-En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?
P4.-Què vas fer per ajudar-lo?
P5.-Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?
P5.- Quina edat tens? Ets Home o Dona?

MODEL D'ENTREVISTA A ASSOCIACIONS:

ENTREVISTA A :	
LLOC:	DATA:
<p>·Quina és la funció de l'associació?</p> <p>·Quina és la teva funció concretament dins de l'associació?</p> <p>·Quantes persones formen l'associació? Quantes hi han treballant per a que funcioni correctament?</p> <p>·Quines activitats es fan?</p> <p>·Quants nens afectats de càncer són membres de l'associació?</p> <p>·Quin percentatge de nens que formen part de l'associació és cura de la malaltia?</p> <p>·Amb quina freqüència van ingressant els nens a la casa dels Xuklis?</p> <p>·Com li expliqueu a un nen el que li passa?</p> <p>·Què és el que més els ajuda a superar la malaltia?</p> <p>·Els pares psicològicament estan preparats per afrontar la malaltia dels nens? Si no és així, qui els prepara?</p> <p>·Com pot influir l'estat anèmic dels pares amb la recuperació dels seus fills?</p> <p>·Com els pot influir el fet de patir càncer als nens en un futur?</p> <p>·Creus que ser un nen i no saber ben bé el que li passa, li ajuda a superar la malaltia?</p>	

8.2.2- TESTIMONIS D'ADOLESCENTS:

Testimonis directes d'adolescents que han tingut la delicadesa d'explicar la situació que han patit en el moment del desenvolupament de la malaltia i la seva resposta es pot trobar a l'annex C.

Encara que el contacte el vaig tindre directament amb ells, em van demanar guardar l'anonimat, cosa que respecto perfectament. Per tant, en el relat de la entrevista els noms són ficticis.

8.3.- ANÀLISI DE DADES

Un cop recollida tota la informació, he dut a terme l'anàlisi, el qual he dividit en tres sectors, professionals, respostes d'adolescents i testimonis directes. Finalitzat aquest, he pogut observar que :

1. Pel que fa als professionals mèdics:

- **La definició de càncer:** per entendre-ho fàcil ha estat que en el procés de divisió cel·lular que es produeix per obtenir un bon funcionament del nostre organisme, pot arribar un moment en que hi hagi una alteració, és a dir, alguna d'aquestes cèl·lules deixa d'actuar correctament. La malaltia es forma quan aquests conjunt de cèl·lules anomenades canceroses es van reproduint sense control i arriben a formar un tumor.
- **El tractament més idoni:** El tractament depèn d'on es localitzi el càncer i la seva gravetat, la cirurgia és el tractament més antic i el que té més èxit, seguit de la quimioteràpia i la radioteràpia.
- **Tipus de càncer més freqüent:** En els nens, els més freqüents en aquestes edats són els hematològics (leucèmies i limfomes) i els de cervell. En adolescents, l'osteosarcoma i el limfoma de Hodgkin.
- **Investigació:** Mai és suficient. Fa uns anys el càncer es podia explicar com alteració d'un pocs gens i ara sabem que cada tumor té una mitja de 50-100 gens alterats, i

a més són diferents a cada pacient, això és un exemple de l'important que és el camp de la investigació. Hi ha que abandonar la idea que hi ha càncers incurables, qualsevol càncer serà curable si investiguem el suficient.

- **L'estat emocional:** Les necessitats psicològiques del malalt varien segons el tipus de càncer, pronòstic de les proves, tractaments i de la fase en què es troba la malaltia. Però es pot dir que les seves principals necessitats emocionals són: la seguretat, principalment en l'equip mèdic que l'atén i en la seva família, sentir-se acceptat, comprés i estimat, saber que es important malgrat la seva malaltia i trobar un sentit a la seva vida, a la malaltia, al sofriment i a la mort. Per tant, podríem dir que la necessitat primària d'un pacient oncològic seria **la comunicació**, ja que amb aquesta augmenten la seguretat, confiança i esperança.
- **Ser un infant o adolescent ajuda a superar el càncer?:** Depèn molt de l'edat, la personalitat, i sobre tot, el tipus de càncer i el seu tractament. Els diferents tipus de càncer actuen de forma diferent en el cos i requereixen de tractaments diferents i cada persona reacciona de manera diferent al mateix tractament. Els professionals són la major font d'informació per als pares i els nens o adolescents, han d'estar preparats per comentar les preocupacions, pors i problemes. Sí el nen o adolescent rep i entén la informació es sentirà gradualment més esperançat i optimista i per tant, desenvoluparà maneres d'adaptació positives a la malaltia. S'han d'utilitzar explicacions senzilles, honestes i esperançadores.

2. Pel que fa a les enquesta realitzada, contestada en gran part per adolescents, entre els 15 i 17 anys:

Per realitzar l'anàlisi de respostes de l'enquesta he seleccionat les 50 primeres respostes de les 98 respostes obtingudes, per tal que l'annex corresponent a aquest punt no fos massa extens. De totes maneres, he pogut comprovar la similitud de la resta de respostes que no consten a l'annex amb aquestes 50.

Per tant, en l'anàlisi de les respostes obtingudes en l'enquesta seguint els criteris de: sexe, tenir algú malalt amb càncer i qui creuen que està més preparat per portar millor la malaltia, he pogut elaborar els següents gràfics:

Percentatge de respostes obtingudes per sexe :

La enquesta ha estat contestada amb majoria pel sexe femení.

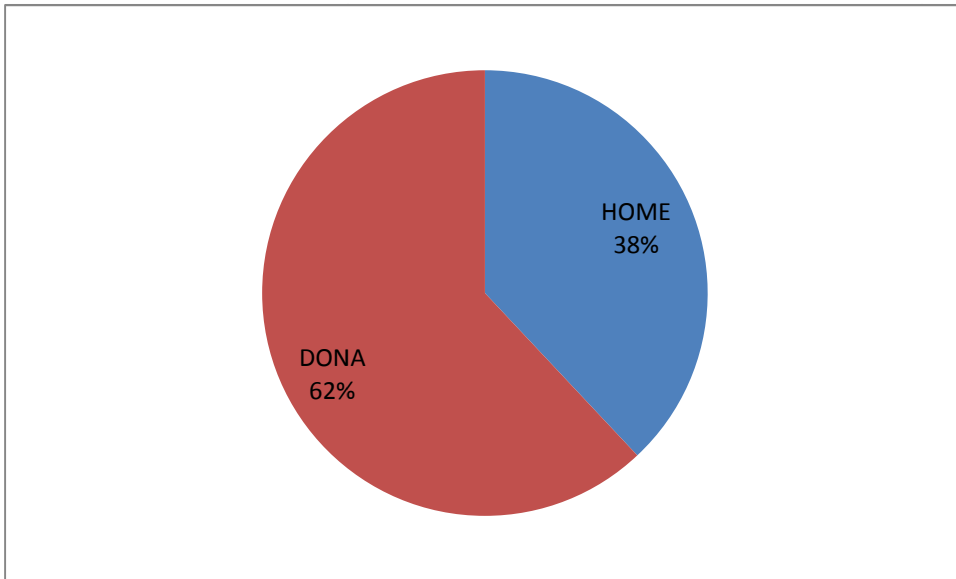

fig. 7 . Font pròpia. 22.12.2013

Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

La majoria dels enquestats tenen algun familiar, amic o conegut que ha patit la malaltia.

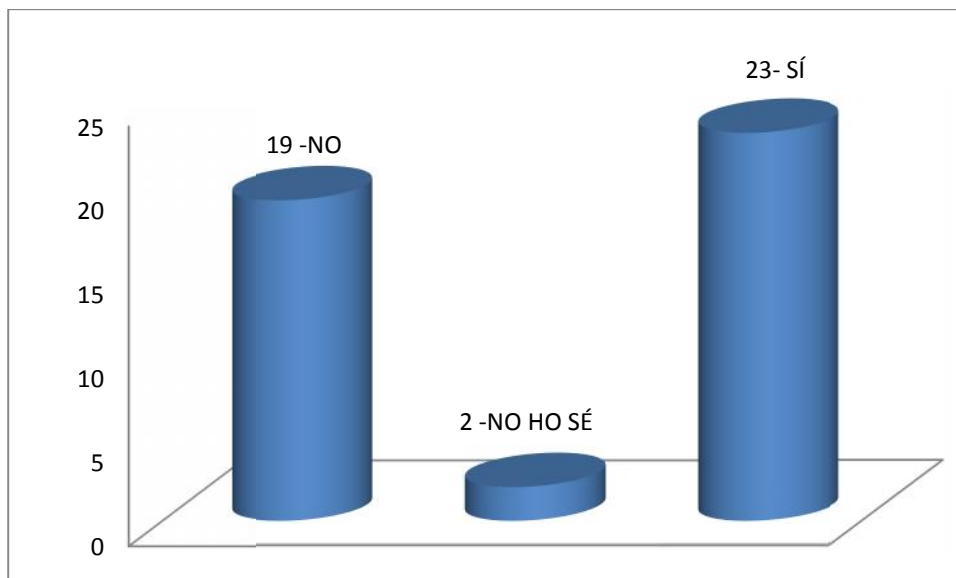

fig. 8. Font pròpia. 22.12.2013

Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia?

La majoria dels enquestats han respost que creuen que un adult està més preparat per portar millor la malaltia.

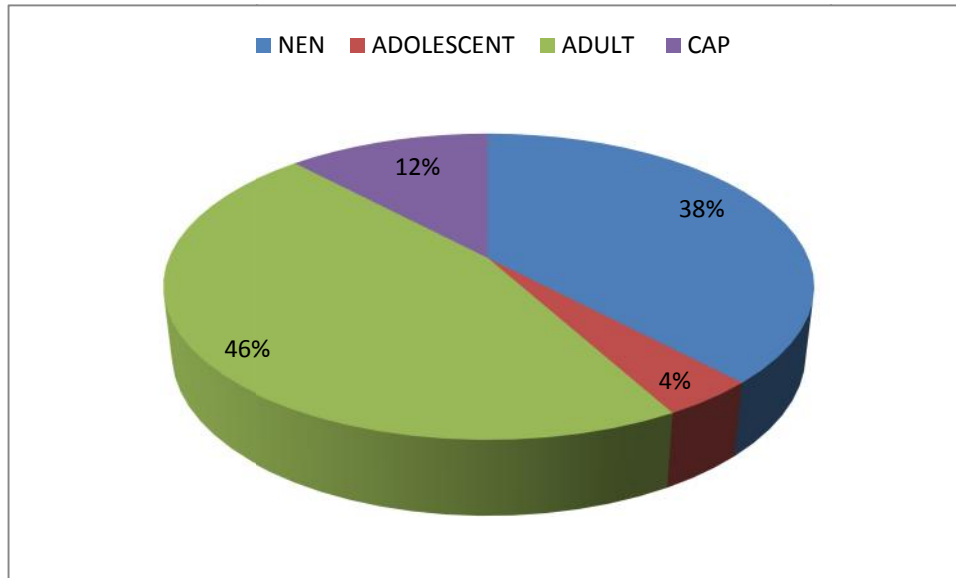

fig. 9. Font pròpia. 22.12.2013

De les respostes obtingudes he pogut recollir que:

Els que s'han implicat més en respondre ha estat el sexe femení. La majoria dels que han respost, tenen o han tingut un malalt prop seu, per tant, han pogut comprovar com es pot sentir el mateix malalt i els familiars que l'envolten en el procés de la seva malaltia. També poden comprendre millor el seu comportament, fet que possiblement els ha fet respondre a la pregunta clau d'aquest treball.

Pel que fa a la definició de càncer, he pogut observar que identifiquen bastant càncer amb una malaltia mortal, possiblement perquè el càncer és una de les principals causes de mort al món i per les vivències que ha tingut cada un d'ells.

El sentiment més reconegut que van experimentar al saber la notícia de la malaltia d'un familiar, amic o conegut, va ser de tristesa, pena i por.

Tots van intentar ajudar-los dintre les seves possibilitats, donant suport i companyia.

Els adolescents creuen que l'adult està més preparat per portar millor la malaltia. El raonament que han fet, és que pel fet de ser adult té una maduresa psicològica que li ajuda a comprendre-la millor, la qual cosa fa deduir que un adolescent no es considera tan capacitat com un adult per afrontar el diagnòstic de la malaltia del càncer.

3. Pel que fa als testimonis directes:

Els joves amb els quals he tingut el plaer de contactar personalment amb ells i viure moments d'emoció quan t'estan explicant el seu pas per un procés de malaltia amb un diagnòstic complicat com és el càncer, m'ha fet veure la vida des d'un altre punt de vista, i potser de tots els mitjans empleats en la recerca, hagi estat el que més m'ha commogut. Jo ja sabia des del principi que seria trist, però mai vaig poder imaginar la fortalesa i el coratge que em van trametre aquests adolescents, més o menys de la meua edat.

Aquests han ressaltat que els principals sentiments que van experimentar en el moment d'assabentar-se de la malaltia, van ser de ràbia, impotència i por, i van destacar la importància del paper de la família i els amics en aquells moments tan delicats.

CONCLUSIONS

El meu objectiu en aquest treball era aprofundir en l'afectació del càncer en els infants i, més concretament, en l'adolescència, atès que és l'etapa vital en què em sento més identificada. La recerca se centra en comprovar si l'edat pot ajudar a afrontar millor la malaltia. Les meves conclusions són les següents:

El període de l'adolescència és habitualment complex, és la porta d'entrada al món adult amb tot el que comporta. Es produeixen canvis corporals i psicològics, canvia la relació amb els pares i la pròpia imatge adquireix una rellevància superior.

Si a tots aquests canvis, se'ls afegeix haver d'afrontar una malaltia greu i els signes que deixa durant els tractaments als quals s'ha de sotmetre l'adolescent, no cal dir que la situació és encara més complexa. Aquest no s'ha de preocupar només per la seva salut, sinó pels canvis normals en la seva vida i en el seu desenvolupament. A partir del moment del diagnòstic, del tractament i de la inseguretats que, indubtablement, experimenta, pot arribar a sentir-se confús, desorientat i desconfiat.

La malaltia i la seva teràpia dificulten, per una banda, el desenvolupament de la imatge i l'autoestima correctes. La imatge física sol resultar deteriorada degut als tractaments, les llargues estades a l'hospital i el neguit que la situació provoca.

Per altra banda, la relació amb els amics es pot veure modificada. És en aquesta etapa on comences a tenir una colla d'amics per sortir i es gaudeix d'una mica d'independència. La malaltia modifica les relacions, especialment amb els pares que acostumen a sobreprotegir el malalt. També altera les rutines quotidianes com la pràctica esportiva, per exemple.

El sexe també es pot veure afectat durant els tractaments, per la qual cosa és fàcil que l'adolescent se senti rebutjat pels membres del sexe oposat.

En definitiva, l'adolescent amb càncer és una persona que ha d'aprendre a viure, almenys durant un temps, de manera diferent a la resta de la gent de la seva edat. La situació

l'obliga a haver de madurar més ràpid i assumir les conseqüències. Ho ha de fer si vol adaptar-se a la seva malaltia i el que aquesta comporta.

Per tant s'ha d'intentar que els joves tinguin suport suficient per afrontar totes aquestes dificultats, sobretot des del punt de vista psicològic. És important crear un clima on se senti escoltat i comprès i que li permeti expressar les seves preocupacions i els seus canvis d'humor. Se'ls ha de recolzar i entendre especialment en l'acceptació dels canvis en la imatge corporal tot reforçant la seva autoestima, valorant especialment l'actitud amb què afronta la malaltia, destacant el seu esforç i la seva lluita. Sobretot se'ls ha d'animar a seguir mantenint el contacte amb els seus amics, no oblidant que una de les principals fonts de suport i diversió resideix en el seu grup d'iguals. Si aconseguim entre tots, família, equip professional i amics, fomentar l'autonomia del malalt adolescent, ajudarem el seu desenvolupament maduratiu continuï sense contratemps i, en molts casos, no solament no s'interromprà sinó que sortirà enfortit de l'experiència.

En vista de tota aquesta informació rebuda i recaptada, podria dir que la resposta a la hipòtesi seria que **NO pel fet de ser nen o adolescent es porta millor la malaltia.**

Pel que fa a la valoració personal del treball, m'ha agradat moltíssim el poder tenir les entrevistes personals, conèixer de viva veu les experiències dels adolescents. Admiro la seva fortalesa i disposició a parlar de la seva experiència. He après que cap problema de la vida pot arribar a ser tan gran com per impedir continuar lluitant i que l'autèntica força està en nosaltres mateixos.

Penso que tothom hauria de saber tot el que aquestes persones han viscut; tot el que estan passant, perquè jo no en vaig ser conscient fins al dia que vaig anar a visitar la seu de l'associació AFANOC. No sabia què em trobaria, vaig arribar i vaig veure molts nens i nenes petits que estaven contents perquè marxaven a casa i s'havien recuperat de la malaltia, però també n'hi havia que anaven a ingressar en aquell mateix moment. Llavors vaig pensar com podia ser que aquestes persones tant petites, haguessin d'enfrontant-se a aquesta realitat, i em preguntava que amb la innocència que tenien, com eren capaços de lluitar com mai per tindre una oportunitat a la vida i poder créixer i fer-se grans, més grans que mai amb tota aquesta experiència que haurien viscut i a hores d'ara encara no

sé com ho fan; no sé com poden arribar a ser tan grans, però el que si sé, és que tothom hauria de ser conscient del fet que hi ha molta gent passant per això i mereixen tenir un reconeixement com aquest, perquè són ells i només ells els qui realment lluiten; els que s'enfronten amb tot el que els ha de vindre i, sobretot, els que ho superen, i tot això és l'esforç més gran que algú a la vida pot arribar a fer.

En aquesta recerca he après molt, sobretot quan he anat trobant dificultats i les he hagut d'anar resolent. Ara que ja he acabat, estic molt contenta de tot el treball que he fet i de les bones oportunitats que se m'han presentat de poder conèixer a persones que han merescut tot el meu respecte i estima.

Aquest treball m'ha fet veure el que realment és important; m'ha fet veure que hem de donar les gràcies dia a dia per tot el que tenim i per tot el que no tenim, ja que totes aquestes persones que he tingut el plaer de conèixer m'han demostrat que l'únic que els preocupa de veritat és tindre una nova oportunitat a la vida. L'oportunitat que nosaltres tenim i no aprofitem perquè no la valorem; m'han fet veure la importància d'un somriure i també que a la vida hi ha coses que no es poden triar. Sempre hi haurà coses que no ens agradaran, però per això hem de ser forts, per a poder combatre el que se'ns presenta i arribar allà on nosaltres volem.

Si tingués l'oportunitat de seguir amb el treball, evidentment que m'agradaria poder ampliar els meus coneixements teòrics, però el primer que faria seria recopilar les experiències viscudes de molts adolescents que han patit càncer, perquè d'altres poguessin llegir la seva història i saber que no estan sols.

Només puc dir que durant tot aquest temps m'ha quedat una cosa ben clara: el càncer no ha de ser el final, ell ha d'acabar, però mai hem de deixar que acabi amb nosaltres, perquè sempre cal pensar que les coses canviaran i seran millors. A aquest fet respon el títol del meu treball: una vegada esculls l'esperança, tot és possible.

AGRAÏMENTS

En primer lloc, m'agradaria agrair la gran ajuda donada per la meva mare, perquè sense ella aquest treball no seria el que és, per les vegades que m'ha portat a Barcelona, pel seu suport incondicional i per la feina ben feta, així com a la resta de la meva família. També les gràcies a les meves tutores, Lorena Adell i Dolors Díaz per la seva ajuda, a Tere Tafalla per les vegades que l'he fet perdre temps per anar a buscar informació, a l'associació AFANOC per deixar-me saber més sobre la seva història i per l'amabilitat que em van rebre a la seva seu de Barcelona, a tots els professionals, coneguts i amics que m'han ajudat amb la seva opinió. Gràcies als testimonis per obrir el seu cor.

Finalment a Mercè Costa per tot el temps que ha estat donant-me suport, per les hores de pati que ha passat en mi per a guiar-me, pels seus consells i les seves converses que m'han fet mirar tot el meu voltant des d'un altre punt de vista i per tots els ànims que ha estat capaç de transmetre'm.

WEBGRAFIA , BIBLIOGRAFIA I ALTRES

Webgrafia:

<http://www.adolescentesyjovenesconcancer.com> 05.10.2013

<https://www.aecc.es/SobreElCancer/elcancer/Paginas/Posiblescausas.aspx> 27.08.2013

<https://www.aecc.es/sobreelcancer/cancerinfantil/paginas/cancerinfantil.aspx>
14.10.2013

<http://www.afanoc.org/> 26.08.2013

<http://www.apa.org/centrodeapoyo/resiliencia-camino.aspx> 16.11.2013

[http://www.asion.org/pdf/cancer en la infancia adolescencia.pdf](http://www.asion.org/pdf/cancer%20en%20la%20infancia%20adolescencia.pdf) 05.11.2013

<http://www.ayudacancer.com> 10.08.2013

<http://www.cancer.org/espanol/index> 9.08.2013

[http://www.cancer.gov/espanol/cancer/adolescentes_y_adultos_jovenes-
instantaneas.pdf](http://www.cancer.gov/espanol/cancer/adolescentes_y_adultos_jovenes-instantaneas.pdf) 09.08.2013

[http://www.cancerinfantil.org/wp-content/uploads/2011/03/Libro-Interv.Psicosocial-en-
Adolescentes](http://www.cancerinfantil.org/wp-content/uploads/2011/03/Libro-Interv.Psicosocial-en-Adolescentes) 01.09.2013

<http://www.curadosdecancer.com/> 29.11.2013

[http://www.clarin.com/buena-vida/salud/cancer-infantil-grandes-posibilidades-
curacion_0_1040296273.html](http://www.clarin.com/buena-vida/salud/cancer-infantil-grandes-posibilidades-curacion_0_1040296273.html) 24.10.2013

<http://www.fmc.org.ar/cancer-pediatrico/diagnostico-precoz.html> 02.11.2013

<http://www.fundacionflexer.org/cancer-infantil.html> 09.10.2013

<http://www.msal.gov.ar/inc/index.php/cancer-infantil> 03.10.2013

[http://sovpal.org/wp-content/uploads/2011/09/NECESIDADES-EMOCIONALES-EN-EL-
PACIENTE-CON-CANCER.pdf](http://sovpal.org/wp-content/uploads/2011/09/NECESIDADES-EMOCIONALES-EN-EL-PACIENTE-CON-CANCER.pdf) 06.10.2013

<http://ca.wikipedia.org/wiki/C%C3%A0ncer> 05.09.2013

<http://www20.gencat.cat/portal/site/cancer/> 10.09.2013

<http://www20.gencat.cat/portal/site/salut/menuitem>. 10.09.2013

Bibliogràfia

Barthe, Emma. **Cáncer más allá de la enfermedad**. 2013

Luque Vega, Victoria. **Yo soy para mi amado**. 2013

Suárez, Mariam. **Diagnóstico, cáncer: Mi lucha por la vida**. 2002

Butlletins tècnics, manuals i altres

Psico-oncología pediátrica: Valoración e intervención – Comisión de psicología de la Federación Española de Padres de Niños con Cáncer.

Intervención psicosocial en adolescentes con càncer - Comisión de psicología de la Federación Española de Padres de Niños con Cáncer.

Coordinació i compilació d'aquests volums feta per José Antonio Celma Juste, coordinador de la comissió de psicología de la Federación española de padres de niños con càncer.

Polseres Vermelles, any 2011, **Albert Espinosa**, el creador, i **Pau Freixas**, el director . Sèrie emesa per Televisió de Catalunya.

ANNEXOS

ANNEX A

ENTREVISTES

ENTREVISTA A PROFESSIONALS MÈDICS:

ENTREVISTA A: DR. J. LAPORTE	
LLOC : HOSPITAL SANT JOAN DE REUS	DATA: 20 de novembre de 2013
<p>1. Com defineix vostè el càncer?</p> <p>Malaltia neoplàsica amb transformació de cèl·lules. Les cel·lules es reproduïxen en la mesura en la que el cos així ho requereix i es van substituïnt. El càncer es fa present quan la reproducció de cèl·lules es fa de forma descontrolada, dividint-se massa ràpid o perquè les cèl·lules ja no serveïxen.</p> <p>2. A què és degut?</p> <p>La causa fonamental dels tumors malignes no es coneix, però s'acceptaria en el medi científic que el càncer generalment es desenvolupa perquè hi ha una susceptibilitat o predisposició hereditària a aquesta malaltia, però també podria estar desencadenat per algun factor precipitant com un virus o la exposició prolongada a substàncies químiques o fums.</p> <p>Això no vol dir, que el càncer en sí mateix sigui hereditari, es a dir, el que un familiar proper ho hagi desenvolupat no significa que un estigui condemnat a aquesta malaltia.</p> <p>Fins ara els científics han identificat unes dues dotzenes de substàncies químiques que poden causar càncer en els éssers humans baix determinades circumstàncies. Aquesta llista, que augmenta a mesura que avancen les recerques, inclou compostos que formen part de les deixalles industrials, gasos que emeten els cotxes, plaguicides, materials de construcció i aliments processats. També associen amb el càncer les radiacions solars, dels raig X i d'armes i plantes atòmiques, i també de certs virus. En alguns processos malignes, sobretot dels pits i de la pròstata, les hormones poden ser un dels agents causals. Hi ha tumors, com el de la boca i els llavis, que de vegades es</p>	

desenvolupen després d'un llarg període d'irritació cònica.

3. Quin tractament és el més idoni? Per què?

Els tractaments habituals són la cirurgia, la radiació i la quimioteràpia. Entre les noves tècniques quirúrgiques es troben el raig làser, que es pot enfocar amb precisió sense danyar les cèl·lules sanes, i la cirurgia, que emprava el fred com a bisturí sense produir hemorràgies, la qual cosa redueix el risc que el càncer s'estengui a través del torrent sanguini.

Seria més fàcil tractar el càncer si les cèl·lules malignes no tendissin a desprendre's del tumor i propagar-se a punts distants, on formen metàstasis que solen quedar fora de l'abast del bisturí del cirurgià.

Una de les paradoxes d'aquesta malaltia és que les mateixes radiacions que poden induir-la solen servir també per guarir-la. Els tècnics administren les radiacions amb un aparell o implantant en el tumor agulles i càpsules radioactives.

La quimioteràpia utilitza una combinació de medicaments per destruir les cèl·lules canceroses. Una de les novetats en aquest camp és l'ocupació de antimetabòlits, substàncies similars als nutrients cel·lulars però que en realitat obstaculitzen el metabolisme. També s'han trobat antibiòtics que interfereixen la síntesi d'ADN; no s'usen per guarir infeccions, sinó per impedir la reproducció de cèl·lules tumorals.

4. Quin és el tipus de càncer que més destaca en infants i adolescents? Es podria dir que en aquestes edats els càncers més destacats són els de leucèmia, el limfoma i el osteosarcoma.

5. Creu que la investigació que hi ha avui en dia sobre la malaltia és suficient?

La investigació contra el càncer avança cada dia i el camí de la investigació serà l'únic que pot posar damunt la taula els tractaments més efectius sobre els càncers que avui en dia encara són difícils de tractar o encara no tenen tractament.

6. Creu que l'estat emocional del malalt pot ajudar?

L'estat emocional del pacient ajuda al tractament millorant el seu estat d'ànim. Les emocions característiques dels malalts de càncer són principalment,

depressió i ansietat. Aquesta es manifesta per la idea incontrolable de veure amenaçada la seva vida, la por al dolor, al sofriment.

La millor manera d'ajudar es escoltar i estar atent a les seves necessitats.

Actualment, existeixen centre d'ajuts psicològics para malalts amb càncer i l'assistir a aquestes teràpies junt amb els seus familiars i amics són activitats que ajuden al pacient a sobre portar la malaltia, i fins i tot a recuperar-se.

7. Quina seria la seva resposta davant de la pregunta d'aquest treball? (Ser un infant o adolescent ajuda a superar el càncer?)

Crec que depèn de l'edat , la maduresa i la personalitat de cada nen o adolescent.

Pot ser en preescolars són més vulnerables a les seqüeles neuropsicològiques, els d'edat escolar són més vulnerables als canvis del desenvolupament físic, i en els adolescents la principal vulnerabilitat està en la cerca d'un sentit d'identitat, essent més susceptibles a problemes d'ajust i seqüeles psicosexuals que generen repercussions físiques, psicològiques i interpersonals.

Però en els tres casos són igualment vulnerables a la presència d'episodis de depressió.

ENTREVISTA A: A. JOSÉ JIMENEZ – Medicina de Família i Metge Forense	
LLOC : BARCELONA	DATA: 27 d'agost de 2013
<p>1. Com defineix vostè el càncer?</p> <p>Es podria definir com una proliferació de cèl·lules malignes</p> <p>2. A què és degut?</p> <p>Hi ha moltes teories i moltes classes de càncer per dir-ne una sola causa, però alguna d'elles podrien ser: Radiacions, virus, mutacions genètiques tan heretades com adquirides, males costums quotidianes, etc.</p> <p>3. Quin tractament és el més idoni? Per què?</p> <p>Parlant de càncer hi ha molts tractaments i tots depenen del tipus de càncer i de la seva gravetat. Alguns d'aquest són: quimioteràpia, radioteràpia, raquiteràpia, immunoteràpia, transplantament de medul·la, etc.</p> <p>4. Quin és el tipus de càncer que més destaca en infants i adolescents?</p> <p>Podríem dir que la leucèmia, el càncer cerebral, el limfoma (limfoma de Hodgkin).</p> <p>5. Creu que la investigació que hi ha avui en dia sobre la malaltia és suficient?</p> <p>Un dels camps que més pot ajudar a combatre el càncer és la investigació, els avenços en aquest camp són imprescindibles.</p> <p>6. Creu que l'estat emocional del malalt pot ajudar?</p> <p>Quan es parla de l'estat anímic o estat mental d'un pacient ens referim al grau d'acceptació i predisposició d'aquest respecte la malaltia</p> <p>La qualitat de vida del malalt durant el tractament va relacionat amb el seu estat anímic, i tot junt, ajuda en la millora de la malaltia directe o indirectament.</p> <p>7. Quina seria la seva resposta davant de la pregunta d'aquest treball? (Ser un</p>	

infant o adolescent ajuda a superar el càncer?)

Crec que la manera en que el nen o adolescent percep la malaltia, varia segons el seu nivell de desenvolupament, de la maduresa personal que tingui en aquest moment, de la seva experiència i de les seves vivències. Malgrat tot, baix el meu punt de vista, l'impacte psicològic del càncer pot ser més devastador a l'adolescència que a qualsevol altra edat.

ENTREVISTA A PROFESSIONALS ESPECIALITZATS EN PSICOONCOLÒGIA -PSICOLÒGIA:

ENTREVISTA A: M. DE LA FUENTE - PSICOONCOLOGA	
LLOC : BARCELONA	DATA: 26 d'octubre de 2013
<p>1. Quina és la reacció d'una persona quan rep un diagnòstic de càncer?</p> <p>Davant un diagnòstic de càncer les reaccions més habituals són: activació corporal, suor, taquicàrdia, ofec, dificultats per respirar. Reaccions emocionals com por, ràbia, tristesa, injustícia, angoixa o frustració. Canvis en el comportament com plors freqüents, dificultat per a dormir, disminució d'activitats, aïllament social, augment de les preocupacions i pensaments anticipats.</p>	
<p>2. Quina és la preocupació més important que manifesta el pacient davant el tractament?</p> <p>És difícil resumir les pors més característiques, sí que puc dir que les més habituals són les relacionades amb la mort, la dependència, les molèsties, la desfiguració, l'aïllament a nivell social o la incapacitat</p>	
<p>3. Quin és l'ajut que necessita el pacient ?</p> <p>Els pacients necessiten alegria, contacte físic, aproximació, expressar les emocions, plorar, que els altres ens adaptem a ells i que se'ls respecte la seva capacitat de prendre decisions.</p> <p>Els familiars poden ajudar escoltant, comprenent, resolent dubtes, informant, no mentint, sent propers, evitant els judicis morals, adaptant-se al pacient, respectant la capacitat de decisió que té el pacient, acompanyant. Amb el simple fet d'estar aquí, d'estar presents, ja estan fent molt.</p>	
<p>4. Com s'ha de tractar a un pacient oncològic?</p>	

La família i afins tenen un paper fonamental en el procés oncològic, tenir un adequat suport social ajuda a superar la malaltia de manera més adaptativa i afavoreix un adequat maneig de les emocions.

Els tractaments són llargs i no solament sofreixen els pacients, hem de posar l'accent principalment en els familiars i cuidadors, ja que ells també precisen ajuda, informació, assessorament per poder ajudar al pacient i al seu torn poder manejar el seu estat emocional.

5. Creu que la investigació que hi ha avui en dia sobre la malaltia és suficient?

Mai és suficient, la investigació és fonamental per obtenir millors resultats en la lluita contra el càncer, ben bé a llarg termini és l'únic que pot curar el càncer.

6. Creu que l'estat emocional del malalt pot ajudar?

Sí àmpliament. Que és difícil? tots ho sabem, però el seu estat mental pot afavorir molt al pacient, evidentment, l'ajut de la família, i dels professionals

7. Quina seria la seva resposta davant de la pregunta d'aquest treball? (Ser un infant o adolescent ajuda a superar el càncer?)

Jo diria que depèn de cada persona, perquè inclús amb nens amb càncer veiem que n'hi ha d'una maduresa vital i mental per acceptar una mala notícia davant la que no estarien preparats alguns adults.

ENTREVISTA A: N. DOMENECH - PSICÒLOGA	
LLOC : TORTOSA	DATA: 12 de desembre de 2013
<p>1. Quina és la reacció d'una persona quan rep un diagnòstic de càncer?</p> <p>La primera reacció amb por, angoixa, etc. Sentiments negatius ja que fa lligam a sentiments similars en experiències pròpies viscudes en rebre algun altre diagnòstic mèdic o fent referència a vivències viscudes en el seu entorn. Aquests lligams a les experiències prèvies juntament amb l'estat emocional i la interacció provinent de la informació actual sobre el càncer, fan que la persona en un primer moment reaccioni negativament, podent inclús arribar al estat de xoc, el qual haurà de transcorre un procés de raonament i assimilació de la informació rebuda.</p> <p>2. Quina és la preocupació més important que manifesta el pacient davant el tractament?</p> <p>Crec que la preocupació del pacient davant el tractament sigui per el seu canvi físic, ja que l'autoimatge i l'autoestima es podent veure afectades i això pot crear una preocupació a més a més de la que fa referència a que el tractament sigui efectiu per a la malaltia.</p> <p>3. Quin és l'ajut que necessita el pacient ?</p> <p>Crec que en aquests casos el reforç emocional, per tal de donar suport al pacient és el més adequat. Ja que el reforç a les emocions del pacient influiran en el seu estat d'ànim i també en el raonament, pensament i motivació per tal d'afrontar les situacions puntuals del transcurs del tractament.</p> <p>4. Com s'ha de tractar a un pacient oncològic?</p> <p>No tinc experiència en pacients oncològics.</p> <p>5. Creu que la investigació que hi ha avui en dia sobre la malaltia és suficient?</p> <p>En part no, ja que de vegades la falta d'informació fa que el nostre pensament faci un anàlisis, tenint en conte el context, amb un mètode observacional i buscant factors pertinents del context, per tal de donar solució als problemes i així poder continuar endavant, i si hi ha una manca d'informació de la malaltia això ens limita com afrontar aquest tipus de situacions.</p>	

6. Creu que l'estat emocional del malalt pot ajudar?

Si, ja que les emocions del malalt, influiran directament en la motivació per superar el tractament

7. Quina seria la seva resposta davant de la pregunta d'aquest treball? (Ser un infant o adolescent ajuda a superar el càncer?)

En part sí, ja que el grau d'experiències prèvies és menor en els infants o adolescents, les quals es vinculen al pensament, motivació, estat emocional, etc... punts importants per tal de no decaure el llarg del tractament. A diferència dels adults, els quals tenen més accés a informació rellevant per tal de condicionar l'estat emocional i dificultar la resposta al tractament.

ENTREVISTA A ASSOCIACIONS:

El dia trenta-u de novembre vaig tenir el plaer de visitar la Casa dels Xuklis i entrevistar-me amb la educadora social la qual em va contestar una entrevista de manera breu i em va explicar algunes coses sobre l'associació i la malaltia que em va ajudar a saber-ne més.

Entrevista educadora social coordinadora del voluntariat domiciliari i organitzadora de les activitats de la Casa dels Xuklis

•Quina és la funció de l'associació?

Suport integral a les famílies durant tot el procés de la malaltia, des de diferents àmbits i serveis i per als infants, germans i les famílies.

•Quina és la teva funció concretament dins de l'associació?

Coordinació del voluntariat domiciliari (a les cases de les famílies)

Coordinació del voluntariat a La Casa dels Xuklis: voluntariat a la Llar d'acollida per a famílies desplaçades de casa seva cap a Barcelona

Organització de les activitats a La Casa dels Xuklis.

•Quantes persones formen l'associació? Quantes hi han treballant per a que funcioni correctament?

Som 11 persones remunerades que formem part de l'equip, 5 de nosaltres de l'àmbit social, la resta administració, gerència, comunicació i manteniment.

A Tarragona hi ha 3 persones remunerades, dos d'elles de l'àrea social i una d'administració.

Que formin l'Associació també hi ha els membres de la Junta (com el president fundador) i també comptem com a part de l'equip als més de 250 voluntaris que ens ajuden en la nostra entitat.

•Quines activitats es fan?

Activitats i tallers d'oci per a les famílies i els infants

Servei de massatge i reflexoteràpia per a cuidadors (i per a infants en algun cas)

Activitat de loga setmanal per a famílies / cuidadors

Activitats de sensibilització, campanyes...

Xerrades informatives a escoles, instituts, associacions...

•Quants nens afectats de càncer són membres de l'associació?

Quan un infant debuta (se li detecta el càncer) i es dirigeix als hospitals principals de referència, és a dir, Vall Hebron i Sant Joan de Déu, sempre els atenem.

Això no vol dir que siguin "membres" de l'Associació, però sí que vol dir que estan rebent un servei nostre.

•Quin percentatge de nens que formen part de l'associació és cura de la malaltia?

Podem dir que la majoria.

•Amb quina freqüència van ingressant els nens a la casa dels Xuklis?

Depèn de la persona, del càncer que tingui, el tractament que estigui passant etc. L'entrada i sortida de les famílies així com la seva estada són molt variants i pot ser que tinguem tots els apartaments plens a La Casa però no hi hagi gaires nens perquè estan ingressats (i les famílies tenen l'apartament per allotjar-se elles sense l'infant). També hi ha persones que estan en un punt del tractament en que necessiten anar molt a l'hospital, quedar-se ingressades uns dies etc. i altres persones només venen un parell de dies a fer-se proves...

•Com li expliqueu a un nen el que li passa?

És important adaptar el discurs del què li està passant a l'edat de l'infant, però sobretot, mantenir-lo informat és imprescindible perquè es senti part del procés i sàpiga què està passant i deixar un espai per a l'expressió de l'infant.

Des de suport emocional, podem acompanyar a les famílies per a que informin als seus fills.

•Què és el que més els ajuda a superar la malaltia?

Superar la malaltia és alguna cosa mèdica, però per donar suport durant tot el procés i poder afrontar-la de la millor manera, és important una xarxa (família, amics, grup d'iguals...) També és important que hi hagi un cercle de persones al voltant que puguin acompanyar durant el procés i ajudar. Aquí és on entrem nosaltres com Associació intentant que es pugui viure la realitat de la millor manera.

•Els pares psicològicament estan preparats per afrontar la malaltia dels nens? Si no és així, qui els prepara?

Els pares han de fer front a una realitat totalment nova i no estan preparats per això. Poc a poc però, han d'anar adaptant-se.

Nosaltres, com a Associació els oferim un suport integral.

•Com pot influir l'estat anímic dels pares amb la recuperació dels seus fills?

És important que els pares siguin sincers també amb els fills i puguin ells mateixos expressar el que senten davant del que estan vivint. Això fa que la relació amb els seus fills no es deteriori i que hi hagi una confiança mútua durant el procés.

Els pares han d'intentar poder expressar-se així com prendre's amb força aquesta nova notícia intentant encarar la realitat i adaptar-se als canvis en el seu dia a dia.

L'estat anímic dels pares es veu moltes vegades reflectits en el dels fills, i alhora, també aquests ho detecten tot i volen que els seus pares estiguin el major segurs possible.

•Com els pot influir el fet de patir càncer als nens en un futur?

Crec que és una experiència que et fa ser molt madur, estar molt conscient del que està passant, conèixer informació, afrontar la vida amb més força i intentar-ne superar els obstacles.

•Creus que ser un nen i no saber ben bé el que li passa, li ajuda a superar la malaltia?

Com dèiem anteriorment, és molt important que la persona sàpiga el que està vivint, i que, per tant, pugui ser partícip durant el procés. Això facilita encarar tot el procés amb

més tranquil·litat i seguretat (dins del que es viu) i també permet que pugui compartir les inquietuds, dubtes, sentiments... de manera clara cap als altres.

ANNEX B

ENQUESTES

(Es recullen les 50 primeres de 98 respostes obtingues)

Encuestado N.º1

#1

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:43:39

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:47:09

Tiempo destinado: 00:03:29

Dirección IP: 83.39.164.81

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una malaltia molt greu

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Em vaig sentir molt malament, impotencia , i molta por

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Esta al seu costat la majoria de temps, intentant fer-li la vida mes agradable

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Diria que un nen, des del punt de vista de la desconexença de la gravetat de la malaltia

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

52 dona

Encuestado N.º2

#2

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:45:08

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:47:26

Tiempo destinado: 00:02:18

Dirección IP: 81.45.7.10

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

una malaltia on una especie de bacteri elimina cel·lules d'un organ provocant la mor si.no para

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

saber q podria morir

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

animar-lo i fer-lo sentir valent

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

nen, encara que va a caracters

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

15 home

Encuestado N.º3

#3

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:47:32

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:50:40

Tiempo destinado: 00:03:08

Dirección IP: 213.143.59.165

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

es una malatia q es causada x la formacio d'un tumor

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

n savia com reaciona xk n savia la gravetat i el q podia pasar

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

donar molts d'anims i k tot niria be

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

un nen xq no coneix la gravetat i n pot tenir tans problemes psicologics al coneixe la noticia

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17 home

Encuestado N.º4

#4

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:48:03

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:51:06

Tiempo destinado: 00:03:03

Dirección IP: 88.12.229.168

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Malaltia dolenta la qual a vegades es pot curar o no

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Molta por

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Donar-li alegria tots els dies i no deixar que penses amb això

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Cap de tots

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17 dona

Encuestado N.º5

#5

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:48:36

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:53:25

Tiempo destinado: 00:04:48

Dirección IP: 80.39.121.171

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una degeneració de certes cèl·lules del cos que provoquen el mal funcionament de l'òrgan en que es troben i que pot arribar a provocar la mort.

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

sí

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Molt malament, em vaig posar molt trista i l'únic que desitjava era tornar enrere en el temps i que no fos veritat.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

No vaig ajudar-lo directament, vaig recolzar els seus familiars perquè no el coneixia directament. En l'altre cas no vaig fer gran cosa, vaig donar-li ànims unes quantes vegades i vaig anar preguntant com es trobava.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult, perquè té molta més maduresa i sap a què s'està enfrontant i entén tot el que passa al seu voltant mentre que un nen no entendrà perquè no viu com els altres nens.

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17, dona

Encuestado N.º6

#6

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:52:15

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:54:28

Tiempo destinado: 00:02:13

Dirección IP: 83.38.110.211

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una malaltia (no sempre genètica) que depèn del càncer, afecta a algun organ en particular. El qual ha de seguir un tractament per curar-se.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Molta tristesa

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Donar-li el meu suport.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult. Perquè és més madur psicològicament.

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

16.
Dona.

Encuestado N.º7

#7

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:53:51

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:55:22

Tiempo destinado: 00:01:30

Dirección IP: 83.59.59.39

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una malaltia que afecta els éssers vius , i que degenera els òrgans als que afecta.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Tristesa

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Optimisme i animar

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult, perquè és més madur i ho pot fer més portador

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17, home

Encuestado N.º8 ◻ ◀ ▶

#8		COMPLETO	Editar	Eliminar	Descargar
Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)					
Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:55:10					
Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:57:26					
Tiempo destinado: 00:02:15					
Dirección IP: 80.27.103.177					

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?
Una malaltia no contagiosa que pot ser mortal
P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?
si
P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?
Vaig sentir molta tristor i pena
P4: Que vas fer per ajudar-lo?
Fer tot el que em demanava
P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?
Un adult, porque te mes experiencia
P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?
17, home

Encuestado N.º9 ◻ ◀ ▶

#9		COMPLETO	Editar	Eliminar	Descargar
Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)					
Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:51:33					
Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:00:04					
Tiempo destinado: 00:08:30					
Dirección IP: 88.7.13.31					

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Cáncer es un término que se usa para enfermedades en las que células anormales se dividen sin control y pueden invadir otros tejidos. Las células cancerosas pueden diseminarse a otras partes del cuerpo por el sistema sanguíneo y por el sistema linfático.

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

no

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

El encuestado omitió esta pregunta

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

El encuestado omitió esta pregunta

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult crec, perque esta mes preparat.

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

- 17.
- Dona.

Encuestado N.º10

#10

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:55:09

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:01:00

Tiempo destinado: 00:05:51

Dirección IP: 95.23.124.97

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Malaltia provocada per un conjunt de cel·lules que es divideixen i es multipliquen i que afecten els teixits dels òrgans.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Desesperació, frustració i impotència ja que va acabar amb la vida del meu familiar.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Directament no vaig poder fer res, era molt petita.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Crec que ningú mai està prou preparat per afrontar una malaltia d'aquest tipus ja que és un cop molt dur i que afecta a la persona en qüestió i a les persones se'n veu voltant per a tota la vida. Però si hagués de dir algú em decantaria per un adult ja que ja té un coneixement més exacte i contrastat del que és la malaltia i del que tota ella comporta. Per a un nen crec que és una malaltia molt desconeguda.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

25 anys. Sóc dona.

Encuestado N.º11 ◻ ◀ ▶

#11

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 17:57:48

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:02:05

Tiempo destinado: 00:04:16

Dirección IP: 83.53.19.233

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una degeneració cel·lular

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Molta angoixa

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

donar-li molt d'ànims i intentar fer-li la vida més fàcil.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

un nen perquè no té constància del que li ve a sobre

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

61, home

Encuestado N.º12

#12

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:01:11

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:09:32

Tiempo destinado: 00:08:20

Dirección IP: 88.15.41.158

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

una malaltia

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Meu vax passar molt malament

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

estan al seu costat en tot mumen apoyanlo i intentant animarlo

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

un adult, porque es mes madur i veu les coses d'una altra manera i mes o menys sap com afrontar

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

18 Home

Encuestado N.º13

#13

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:08:23

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:11:41

Tiempo destinado: 00:03:18

Dirección IP: 83.39.199.181

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

n'hi ha de diferents tipus però en general és malaltia què normalment provoca la mort.

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Tristesa

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Viure moments a prop d'aquella persona que probablement mai els tornarà viure.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult, perquè sap com afrontar la vida.

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17, Home

Encuestado N.º14

#14

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:08:13

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:17:48

Tiempo destinado: 00:09:35

Dirección IP: 83.53.193.237

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

És una enfermetat degenerativa.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Malament perquè aquesta enfermetat que pot causa la mort casi sempre.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Donar-li suport en tot i animar-lo.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adolescent perquè està més fort físicament per aguantar els tractaments.

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

18 anys.
Home

Encuestado N.º15

#15

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:12:33

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:18:37

Tiempo destinado: 00:06:03

Dirección IP: 176.83.127.124

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Càncer és un terme que s'usa per a malalties en que cèl·lules anormals es divideixen sense control i poden envair altres teixits.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Temor

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Animar-lo i dir-li que tot sortirà bé

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

No crec que ningú estigui lo suficientment preparat per portar millor la malaltia perquè segurament que tots tenen molta temor, alomillor un nen està més preparat ja que segurament no serà concient de la gravetat de la malaltia.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

Tinc 23 anys i soc una dona.

Encuestado N.º16 ▾

#16

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:20:23

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:26:22

Tiempo destinado: 00:05:59

Dirección IP: 81.45.7.11

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

una malaltia en la qual hi ha un problema durant en cicle cel.luar. Es provoca quan es produeix la proliferació de moltes cel.lules i finalment es produeix un tumor, que pot ser maligne, o bo. quan això es reparteix per tot el cos s'anomena metastasi.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

que tenia moltes possibilitats de salvar-se ja que l'hien agafat a temps i no s'havia extençat per tot el cos. molta gent la malaltia cancer la relacionen en la mort i no es així.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

animant-la

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

un adult ja que te mes seny i sap realment el que esta patint.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

17. Dona
besitooooos

Encuestado N.º17 ◻ ◀ ▶

#17

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:30:16

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:34:04

Tiempo destinado: 00:03:48

Dirección IP: 95.127.227.86

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Es una malatia en que les cel·lules es reprodueixen massa rapid i això provoca la provoca.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Molta tristesa

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Estar sempre en ell, apoiant-lo i ajudant-lo en tot

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un nen, ja que no sap molt be el que es exactament

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

18, Home

Encuestado N.º18 ◀ ▶

#18

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:36:27

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:39:28

Tiempo destinado: 00:03:00

Dirección IP: 85.60.58.255

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una malaltia forta, que ens produeix la mort, i n'hi ha de diferents tipus.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Quan em van donar la notícia, era petita, però tot i així es una reacció esporàdica, no te l'esperes.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Per sort, va ser de pit, en el qual avui dia està molt avançat, però tot i així animar-la.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult, ja que veu la vida d'un altre punt de vista.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

Tinc 16 anys i sóc dona.

Encuestado N.º19

#19

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:37:03

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 18:39:35

Tiempo destinado: 00:02:32

Dirección IP: 83.57.110.217

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una malaltia

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Molt disgustat una sensacio unica

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

donar tot el meu apoio en qualsevolmoment

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult, per la edat que té ja que té més experiencia a la vida.Tot i que para un cancer no estas mai preparat.

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

16 Home

Encuestado N.º20

#20

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 19:13:56

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 19:16:54

Tiempo destinado: 00:02:58

Dirección IP: 5.10.204.2

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una malaltia la qual es pot tenir en varies parts del cos i es una enfermetat la qual que depen de les parts del cos que la tens pots curarte

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

vaig sentir molta tristor i sense ganes de fer res

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

vaig ajudar-lo a aixecar-li l'ànim com siguesa i que veigesa que encara que sabia que tenia la malaltia que no se notesa que no la tenia animan-lo cada dia.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult,perque ja sap més de que la vida

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17.Home

Encuestado N.º21

#21

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 19:21:46

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 19:23:12

Tiempo destinado: 00:01:25

Dirección IP: 79.150.169.148

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una malaltia molt greu.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

no

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

El encuestado omitió esta pregunta

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

El encuestado omitió esta pregunta

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

15 dona

Encuestado N.º22 ◻ ◀ ▶

#22

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 20:35:49

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 20:43:35

Tiempo destinado: 00:07:46

Dirección IP: 31.4.185.107

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una malaltia que mata cel.lules i que afecta a tots els òrgans del cos.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Em va sapiguer molt greu ja que era molt complicat.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Anar-la a veure.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult, ja que l'adolescent encara té la vida per davant

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

16, home, carla tq

Encuestado N.º23

#23

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 20:56:27

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:01:00

Tiempo destinado: 00:04:33

Dirección IP: 83.59.63.118

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una alteració en els gens d'una cèl·lula que fa que aquesta es reproduïxqui incontroladament.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

no

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

El encuestado omitió esta pregunta

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

El encuestado omitió esta pregunta

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Crec que un nen perquè no té consciència del mal tan gran que pateix.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

16. Home.

Encuestado N.º24 ◯ ◀ ▶

#24

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:00:27

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:06:17

Tiempo destinado: 00:05:49

Dirección IP: 83.50.121.164

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

És una malaltia relacionada en les cèl·lules del cos, algunes d'elles moren o deixen de fer les funcions necessàries.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Era petita, quan jo vaig néixer feia molts anys que tenia càncer.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Anar a veure'l quan no es trobava bé però normalment el portava molt controlat fins que fa poc va morir.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult. Perquè la vida ja no et sorprèn, saps que la vida es difícil, en canvi un nen no està preparat per a això i un adolescent tampoc.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

14 anys. Dona.

Encuestado N.º25 ◻ ◀ ▶

#25

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:04:26

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:07:01

Tiempo destinado: 00:02:34

Dirección IP: 62.57.120.233

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Proliferació anormal de cèl·lules indiferenciades i amb ninguna capacitat funcional per l'organisme on creen la seva propòsa angiogenesi per continuar creixent

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

no

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

El encuestado omitió esta pregunta

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

El encuestado omitió esta pregunta

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

És més possible que l'adult perquè ha banda que te un pensament més madur i és més conscient de el que el rodeja i moralment esta més capacitat encara que tot depen dels factors soci-culturals.

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

21. Sóc Home.

Encuestado N.º26 ◻ ◀ ▶

#26

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:21:36

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:23:11

Tiempo destinado: 00:01:34

Dirección IP: 83.39.197.194

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una degeneració d'algunes cèl.lules del cos

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

no

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

El encuestado omitió esta pregunta

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

El encuestado omitió esta pregunta

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult, perquè és més madur

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

18, dona

Encuestado N.º27

#27

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:20:42

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:30:22

Tiempo destinado: 00:09:40

Dirección IP: 81.32.168.81

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

una greu enfermetat, que pot apareixer en diversos llocs del cos, i que pot donar fet a la mort.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Vaig pensar en el pitjor, pero per sort, tot va anar bé

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Animar-la dient-li que tot sortiria bé

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult. Perquè ja sap el que es la vida mes o menys i ho pot assumir amb mes tranquil·litat

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

16. Dona

Encuestado N.º28 ◯ ◀ ▶

#28

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:30:35

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:45:13

Tiempo destinado: 00:14:37

Dirección IP: 213.143.58.188

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una malaltia que provoca la inutilitat d'un organ perquè s'han multiplicat sense control unes cel·lules canceroses, dolentes.

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

no

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

El encuestado omitió esta pregunta

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

El encuestado omitió esta pregunta

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un nen, si es molt petit gairebé no és conscient del que comporta aquesta malaltia. Un adolescent o un adult són conscients de tot. Però crec que no depèn d ser nen, adolescent o adult és depèn de com sigui la persona, potser un nen portarà millor la malaltia que un adult.

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

16anys, dona.

Encuestado N.º29

#29

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:54:00

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:59:14

Tiempo destinado: 00:05:13

Dirección IP: 83.50.123.226

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

És una malaltia que apareix amb la cerca d'un tumor maligne a qualsevol part del cos i contra la qual encara no hi ha una cura definitiva.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

no

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

El encuestado omitió esta pregunta

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

El encuestado omitió esta pregunta

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Crec que ningú està preparat per a afrontar una malaltia així, però possiblement el més fort per a afrontar això és una persona adulta ja que potser tingui una mica d'experiència a la vida.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

17. Dona

Encuestado N.º30

#30

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:48:35

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 22:00:42

Tiempo destinado: 00:12:07

Dirección IP: 109.69.15.83

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

El càncer és una infermetat en què les cèl·lules comencen a dividir-se acceleradament de manera que poden arribar a envair altres òrgans i teixits cel·lulars.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

No m'ho creia, vaig sentir molta frustració i em van venir moltes ganes de plorar. Vaig pensar que me l'haguessin pogut detectar a mi també, i llavors em vaig fer la idea de què això pot arribar en qualsevol moment.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

No gaire, ja que la nostra relació és més forta ara que abans, però sempre que la veia intentava distreure-la i fer que se n'oblidés.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Penso que ningú està preparat, almenys fins ara ningú ha esta preparat per portar aquesta infermetat. Portar-la bé o no no depèn de la edat, depèn de molts altres factors com l'optimisme, les ganes de viure, el recolzament de familiars, amics i éssers estimats i el moment en què l'arriba, ja que si estàs en un mal moment segurament et serà més complicat afrontar-ho.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

Sóc dona i tinc 17 anys.

Encuestado N.º31

#31

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:56:57

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 22:02:12

Tiempo destinado: 00:05:14

Dirección IP: 83.46.25.26

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una malaltia que pot ser mortal i que pot afectar a pràcticament qualsevol part del nostre cos.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Vaig plorar. Em feia por el que podia passar.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

L'únic que pots fer per ajudar en aquestes situacions és fer saber a aquesta persona que ets allí i intentar motivar-la per què no es rendeixi, i així ho vaig fer.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Ningú està preparat per aquestes coses.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

18. Dona.

Encuestado N.º32

#32

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 21:59:40

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 22:09:54

Tiempo destinado: 00:10:13

Dirección IP: 88.7.10.107

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

És una malaltia que infecta les cel·lules i fa que que els òrgans no funcionen bé en ocasions els inutilitza i provoca la mort si no es para a temps ja que aquest tipus d'infecció es va escampant.

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Em vaig sentir molt trist per mi i per ell ja que resulta que estava en estat terminal...

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Vaig consolar-lo i vaig intentar estar el màxim temps possible al seu costat.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un nen ja que normalment són més forts i per tant tenen més possibilitats de sobreviure.

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17 anys Home

Encuestado N.º33

#33

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 22:02:02

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 22:10:25

Tiempo destinado: 00:08:23

Dirección IP: 83.52.195.194

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una malaltia que afecta les cèl·lules d'una o més parts del cos i que es pot escampar a altres parts si no s'erradica a temps.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Impotència, de saber que no podia fer res, i molta tristesa de veure que ell pensava que no volia lluitar contra això.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Animar-lo dient que molta gent es curava, que la investigació estava molt avançada i que ell havia de veure i viure moltes coses encara.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Segons en l'àmbit. Físicament crec que millor un adolescent ja que possiblement tingui més força que un nen que encara és molt petit i més que un adult que ja ha patit altres coses, per més petites que siguin. I psicològicament crec que un adult, ja que aquest te força per continuar les coses que ha començat (tira avant la família, un possible negoci, etc...) i té menys "manies" com per exemple en el cas de haver de perdre temporalment el pel...

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

16 anys i dona

Encuestado N.º34

#34

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 22:04:08

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 22:12:33

Tiempo destinado: 00:08:24

Dirección IP: 81.45.7.10

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una enfermetat a causa d'un tumor maligne.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Pena, preocupació...

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Animar-lo i donar-li esperances, dir-li que tot surtirà bé!

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un nen, ja que el pobre no se'n entera tan bé com un adult, no sap del tot la malaltia que pateix.

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17, dona. Molta sort penjng!! :)

Encuestado N.º35

#35

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: lunes, 25 de noviembre de 2013 22:24:00

Última modificación: lunes, 25 de noviembre de 2013 22:30:11

Tiempo destinado: 00:06:10

Dirección IP: 83.33.12.105

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Enfermetat que pot afectar a tot tipus d'organisme del cos i actualment esta avançat i es pot cura

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Una tristesa molt gran però vaig respirar i vaig a poiar aquesta persona

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Donar suport i positivisme

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult perquè té més capacitat per acceptar la noticia

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

20 dona

#36 **COMPLETO** [Editar](#) [Eliminar](#) [Descargar](#)

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)
Comenzó: martes, 26 de noviembre de 2013 0:36:08
Última modificación: martes, 26 de noviembre de 2013 0:40:15
Tiempo destinado: 00:04:07
Dirección IP: 95.61.27.156

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

El càncer és un tipus de malaltia en què un grup de cèl·lules desenvolupen un creixement descontrolat, i a vegades metastasi (s'estenen a altres punts del cos a través de la sang).

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Em va donar molta ràbia, perquè és una malaltia molt complicada de superar.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Donar-li tots els ànims possibles, i estant amb ella (tots els casos propers que coneixo són de dones que ja han superat el càncer, o estan lluitant ara contra ell).

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Jo crec que un adult, perquè pot portar millor la notícia d'aquesta enfermetat i pot lluitar amb més ganes, que un nen.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

17-
Sóc una dona.

#37 **COMPLETO** [Editar](#) [Eliminar](#) [Descargar](#)

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)
Comenzó: martes, 26 de noviembre de 2013 7:16:23
Última modificación: martes, 26 de noviembre de 2013 7:19:01
Tiempo destinado: 00:02:38
Dirección IP: 67.169.146.13

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Càncer és una divisió de celules malignes sense contgrol a un òrgan o una part del cos

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

No ho se, era molt menut

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

estar al seu costat

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

tots per igual. és una malaltia que no sas com pot evolucionar. Potser un nene perquè és més innocent

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17 home

Encuestado N.º38

#38

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: martes, 26 de noviembre de 2013 17:54:49

Última modificación: martes, 26 de noviembre de 2013 17:57:16

Tiempo destinado: 00:02:26

Dirección IP: 62.32.208.116

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

una malaltia, es produeix per un tumor maligne

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

tristesia

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Fer-li costat, ja que no podia fe res mes

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Crec que ningú pero si tinguès que tirar segurament el nen, ja que es qui menys la coneix i qui menys por li te.

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17, home

Encuestado N.º39

#39

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: miércoles, 27 de noviembre de 2013 13:42:54

Última modificación: miércoles, 27 de noviembre de 2013 13:50:09

Tiempo destinado: 00:07:15

Dirección IP: 176.83.75.141

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

És una malaltia hereditaria o atzarosa, que afecta el comportament d'alguns òrgans degut a l'alteració de les cèl·lules d'aquestes. Aquesta té un alta taxa de mortalitat i es la principal malaltia mortal que afecta a la societat d'avui en dia, si no es tracta a temps ocasiona la mort.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Impotència, rabia, tristesa i esperança.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Fer-li costat psicològicament, per a que passes el mal trago almenys amb suport, fent-la sentir estimada.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un nen, ja que hola viu des de l'innocència i encara que pot sentir molt de dolor, no se'n acaba d'adonar de la gravetat de la situació.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

16, home

Encuestado N.º40

#40

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: miércoles, 27 de noviembre de 2013 14:47:53

Última modificación: miércoles, 27 de noviembre de 2013 14:54:25

Tiempo destinado: 00:06:31

Dirección IP: 77.230.7.123

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

és un malaltia provocada per un grup de cèl·lules que es multipliquen sense control i de manera autònoma produint en alguns casos nàusees, marejos, sudoració, pèrdua del cabell... pot derivar en la mort

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Em vaig sentir molt trista perquè és una malaltia molt greu i més si afecta a un familiar teu

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Aquesta persona es va exposar a quimioteràpia i de moment funciona, a part de donar-li tot el meu recolzament moral

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

El que està més preparat per viure la malaltia és un adult, perquè és el que té més raonament i sap els riscos que comporta el càncer. En un nen es massa petit per saber tanta informació d'una malaltia tant greu, i s'ho pendria molt negativament, i en un adolescent podria revelar-se i no acceptar que té aquesta malaltia i adquirir mals hàbits sense importar-li les conseqüències que pot arribar a patir.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

Sóc dona i tinc 19 anys

Encuestado N.º41

#41

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: martes, 03 de diciembre de 2013 12:51:55

Última modificación: martes, 03 de diciembre de 2013 12:53:01

Tiempo destinado: 00:01:06

Dirección IP: 62.37.80.37

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

una malaltia

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

sí

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

que ho passaria com una malaltia més

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

el vaig recolzar en tot moment

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Jo crec que com més jove millor perquè hi ha més força i ganes de viure

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

17 anys dona

Encuestado N.º42

#42

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: martes, 03 de diciembre de 2013 13:10:47

Última modificación: martes, 03 de diciembre de 2013 13:11:37

Tiempo destinado: 00:00:49

Dirección IP: 85.192.71.61

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

malaltia

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

no ho sé

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

El encuestado omitió esta pregunta

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

El encuestado omitió esta pregunta

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

adult xk esta mes format i preparat

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

16 home

Encuestado N.º43

#43

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: martes, 03 de diciembre de 2013 13:21:14

Última modificación: martes, 03 de diciembre de 2013 13:23:13

Tiempo destinado: 00:01:58

Dirección IP: 81.39.198.203

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

quan una celula maligna es va dividint.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

em vaig posar trista.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

visitar-lo sovint

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

crec que un nen té capacitat per recuperar-se abans pel sistema defensiu.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

17, dona.

Encuestado N.º44

#44

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: martes, 03 de diciembre de 2013 13:24:46

Última modificación: martes, 03 de diciembre de 2013 13:28:35

Tiempo destinado: 00:03:48

Dirección IP: 31.4.191.165

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

El càncer és una malaltia que fa que és multipliquins algunes de les teves cèl·lules (malignes) i aquestes envaeixin teixits que no els hi pertoca.

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Em vaig sentir molt trista i preocupada, amb por de perdre'l.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Aprofitar el temps que li quedava de vida, seguir al seu costat incondicionalment i aportant-li felicitat. En certa manera, fent-lo oblidar la malaltia.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult, perquè potser ha rebut més informació, és més conscient del que pateix i sap que és el que vol fer a partir del moment que li comuniquen la malaltia

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

17. Dona

Encuestado N.º45

#45

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: martes, 03 de diciembre de 2013 13:24:46

Última modificación: martes, 03 de diciembre de 2013 13:28:36

Tiempo destinado: 00:03:49

Dirección IP: 31.4.191.165

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

El càncer és una malaltia que fa que és multipliquins algunes de les teves cèl·lules (malignes) i aquestes envaeixin teixits que no els hi pertoca.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Em vaig sentir molt trista i preocupada, amb por de perdre'l.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Aprofitar el temps que li quedava de vida, seguir al seu costat incondicionalment i aportant-li felicitat. En certa manera, fent-lo oblidar la malaltia.

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un adult, perquè potser ha rebut més informació, és més conscient del que pateix i sap que és el que vol fer a partir del moment que li comuniquen la malaltia

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

17. Dona

Encuestado N.º46

#46

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: martes, 03 de diciembre de 2013 14:19:50

Última modificación: martes, 03 de diciembre de 2013 14:22:01

Tiempo destinado: 00:02:10

Dirección IP: 85.192.74.241

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

ÉS una malaltia que pot afectar a diverses parts del cos

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Vaig sentir por i esperança de que es pugui curar

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

Estar recolzant-lo

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Crec que un nen perquè realment no te gaore clar que li esta passant

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17 anys dona

Encuestado N.º47 ▾

#47

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: martes, 03 de diciembre de 2013 14:37:38

Última modificación: martes, 03 de diciembre de 2013 14:45:21

Tiempo destinado: 00:07:42

Dirección IP: 88.7.129.165

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

És l'alteració del cicle cel.lular que altera la seva divisió, fent que la seva única funció sigui replicar-se o fent que es deixi de reproduir causant el deterioramnt dels teixits.

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Tenia 8 anys, no ho recordo. No sabia que era el càncer.

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

El encuestado omitió esta pregunta

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

Un nen. A part de les qüestions físiques-biològiques crec que té més il.lusió per la vida i tampoc tanta consciència de la transcendència del que està passant.

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

Dona. 17

Encuestado N.º48

#48

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: martes, 03 de diciembre de 2013 15:13:32

Última modificación: martes, 03 de diciembre de 2013 15:16:48

Tiempo destinado: 00:03:15

Dirección IP: 88.18.62.190

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

mutació dolenta de les cèl·lules. Les cèl·lules no paren de dividir-se

P2: Tens algun familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la notícia?

Molta pena i por

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

donar-li anims i fer com que no em dono compte dels canvis físics que fa

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

un nen perquè encara no es molt conscient

P6: Quina edat tens? Ets Home o Dona?

17 dona

Encuestado N.º49

#49

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: martes, 03 de diciembre de 2013 16:09:31

Última modificación: martes, 03 de diciembre de 2013 16:11:56

Tiempo destinado: 00:02:24

Dirección IP: 81.34.207.237

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

una enfermetat causada per una mutacio als gens que controlen la divisio cel.lular

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

no

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

El encuestado omitió esta pregunta

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

El encuestado omitió esta pregunta

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

un nen, no son tan concients de que es i no els hi afecta tant

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17 casi 18 home

Encuestado N.º50

#50

COMPLETO

Editar

Eliminar

Descargar

Recopilador: New Facebook Collector (Enlace a Facebook)

Comenzó: martes, 03 de diciembre de 2013 16:30:02

Última modificación: martes, 03 de diciembre de 2013 16:31:31

Tiempo destinado: 00:01:29

Dirección IP: 88.7.10.185

PÁGINA 1

P1: Què és el càncer?

Una malaltia molt lletja

P2: Tens algún familiar, amic, conegut proper que hagi patit aquesta malaltia?

si

P3: En cas de contestar sí, a la pregunta anterior, que vas sentir quan et van donar la noticia?

Un buit d'impotència molt gran

P4: Que vas fer per ajudar-lo?

El encuestado omitió esta pregunta

P5: Qui creus que està més preparat per portar millor la malaltia, un nen, un adolescent o un adult? Per què?

un nen perquè no n'és conscient

P6: Quina edad tens? Ets Home o Dona?

17,dona

ANNEX C

TESTIMONIS

Testimoni de Lorena (Noia de 17 anys)

Paraules Textuals :

La malaltia que vaig patir es deia Limfoma de Hoking, no havia sentit mai parlar d'aquesta malaltia i quan m'ho van dir no sabia ni que era càncer, vaig pensar que era alguna cosa dolenta, però no càncer.

Era als gànguils, em va sortir un bony a la gola bastant gros, primer deien que eren només els gànguils inflamats, però va arribar un dia que tenia la melsa una mica més gran de la normal i això va alarmar a què pogués ser alguna cosa dolenta. No tenia cap símptoma de dolor, només era el bony. Quan em van donar la notícia vaig sentir moltíssima ràbia, em vaig cagar en tot, la veritat... suposo que perquè quan penses que pots tindre una cosa així sempre creus que no pot passar-te mai a tu, i que els amics i la gent del costat pensessin que no seria res va fer que el pensament que tenia jo de què no em passaria res seria així.

Acte seguit de la ràbia va vindre la por, vaig posar-me a plorar com mai més ploraré, era un cúmul de coses que no podia entendre. No entenia perquè a mi... i després el metge va dir que era curable, que era una malaltia dura però a la vegada de les que hi han, la millor, per dir-ho d'alguna manera.

No se quin tipus de tractament em van posar, només sé que va ser dur... cadascú és un món i a cadascú els efectes secundaris són diferents. Vaig avorrir les olors a l'hospital, a moltes colònies que portava i portaven la gent durant aquells temps, segons quina persona per mol estrany que sonés, vaig agafar en mania no entendre mai perquè, suposo que et canvia el caràcter durant un temps, i també a molt menjar.

El que mes em van ajudar en aquell moment era riure, ser forta, positiva i pensar que tot aniria bé i treure tota la part bona. Em vaig mentalitzar i vaig canviar el xip. Havia de pensar que això havia passat per alguna cosa, que m'havia tocat a mi però que era per a fer-me créixer com a persona, tant a mi com a les persones del meu costat. Els meus pares van ser el més important de tot, ells són els que van estar el dia de la notícia, els que m'han acompanyat a les sessions de quimioteràpia sense fallar a cap, qui s'han estat

desperta en mi a les nits, intentant fer-me sentir millor i fer d'alguna manera que el mal desaparegués. La quimioteràpia hem donava mal d'ossos, mal de cap, de gola, etc. Cada sessió la veritat és que tenia una cosa diferent però la que mai canviava era el vòmit.

Els meus amics... en moments com aquests és quan de veritat te'n adones de les coses, el dia que ho vaig saber el primer que vaig fer al pujar al cotxe va ser donar-los la notícia, i al arribar a casa ja estaven allí, sempre han intentat distreure'm, molts d'ells han estat a molts mals moments meus, però són el millor. M'han ajudat en tot, m'han acceptat en les meves pitjors facetes, m'han estimat, en definitiva, van ser un tot. No és per res, però la veritat és que gràcies a molta ajuda de les persones properes, la meua mentalitat va canviar per complet, i només podia veure el meu futur bé, tornant a la normalitat i sortint de l'hospital i de tot allò que comportava. Això no lleva que no tingues dies molts dolents, perquè la veritat és que han estat molts... per moments em sentia cansada i que no podia arribar fins al final, però gràcies a la voluntat i la força que he posat i m'han donat, tot ha passat. La veritat és que no conec cap associació d'ajuda a nens amb càncer i no sé ben bé si m'hagués agradat conèixer-la en aquells moments ja que no pensava com ara.

Testimoni de Xavi (Noi de 15 anys)

Paraules Textuals :

Tinc 15 anys i em van diagnosticar leucèmia linfoblàstica aguda quan tenia 7 anys, els meus símptomes van ser dolors molt forts a l'esquena, concretament a la columna, tenia un dolor molt intens. A l'hospital de Barcelona on vaig anar, als nens petits ens donaven un llibre com si fos un conte, on t'explicaven millor que era el que et passava, ja que és molt complicat d'entendre per als nens petits.

Jo personalment vaig sentir un sentiment estrany, quan ets tant petit no pots assimilar-ho, jo no era conscient fins que no vaig ser més gran, concretament als 10 anys, quan vaig tornar a recaure. Aquesta vegada vaig sentir molta ràbia i molta tristesa, ja que el primer que vaig pensar quan em van dir que havia recaigut era que si havia fet tot aquell esforç i havia tornat a recaure, si tornava a fer-ho i no em sortia bé, per a que serveix fer-ho? Però llavors em van explicar una altra manera de contraatacar la malaltia i vaig veure una mica de possibilitats.

Quan estava passant per tot allò res podia fer que m'oblides del que m'estava passant, fes el que fes seguia present i no podia fer res per distreure'm, tot i que els meus pares feien tot el que podien per a que jo ho portes de la millor manera i els meus amics també, encara que els meus amics no m'acompanyessin a l'hospital en aquells moments, quan arribava a casa sempre em preparaven alguna festa. El que més recordo són els moments de dolor, que n'eren molts, i una de les experiències que em va marcar molt va ser quan vaig acabar la primera quimio, la continuació d'aquesta era una injecció una vegada a la setmana, i era molt dolorosa i provocava vòmit i sempre estava vomitant, llavors per contrarestar l'efecte em donaven caramels, xicles, i fins i tot un dia ho vam provar amb bombons de Ferrero Rocher però no va funcionar, també ho vaig vomitar, des de llavors que mai més he tornat a menjar allò que em van donar durant aquells temps ja que no m'agrada.

Ara ja fa un any i mig que ho he superat tot i que encara de tant en tant, cada mes em van fent revisions i injectant una injecció per a que la meua sang estigui millor.

Finalment, recordar que en aquells temps també vaig formar part de l'associació Enriqueta Vilavecchia, on feien excursions, activitats, facilitaven l'estància als meus pares quan jo estava a l'hospital, etc i em van ajudar molt.

Testimoni d' Helena (Noia de 12 anys)

Relat explica't per la seva mare

Elena és una estudiant exemplar, el que més li agrada són les matemàtiques, però ara s'enfronta a un altre tipus de problema: la malaltia de Hodgkin. Malaltia que afecta als ganglis limfàtics.

Li van diagnosticar la malaltia quan tenia 11 anys. Tot va començar quan nosaltres, els seus pares ens vam adonar que tenia el coll inflammat. A ella no li feia mal res. El seu pediatre primer va creure que aquesta inflamació podia deure's a alguna infecció i la va remetre a un hospital infantil perquè estudiessin el cas en profunditat. Allí, després de fer radiografies i tomografies computeritzades (dues tècniques de diagnòstic per la imatge) de la zona del coll, on li van detectar un embalum prop de la tràquea que amenaçava amb obstruir el pas de l'aire. L'embalum va resultar ser un tumor, i les coses es van començar a accelerar.

Immediatament li van programar una biòpsia, (procediment quirúrgic consistent en extirpar una petita quantitat de teixit del tumor). La següent notícia que vam tenir és que teníem cita amb un oncòleg, metge especialitzat en el tractament del càncer. El metge li va explicar a l'Helena que li havien detectat un càncer. Helena va rebre la notícia amb una gran enteresa, ella diu que li va agradar que el metge li expliqués que li passava i què podia esperar, el què li va caure fatal va ser que li digués que li cauria el pèl, per la quimioteràpia.

I l'oncòleg tenia raó, després de la segona sessió de quimioteràpia, el cabell de l'Helena, de color ros i que li arribava fins les espatlles, se li va començar a caure a poc a poc. Quan, per fi, es va fer a la idea i es va afaitar el cap, es va guardar unes quantes metxes en una borsa com a record. Helena encara troba a faltar la seva cabellera, però ha començat a fer-se una col·lecció de gorres i barrets a joc amb el seu vestuari.

A causa que amb prou feines té pèl, Helena és conscient que els desconeguts sovint la miren amb expressió d'estranyesa. Però els seus amics ja s'han acostumat al seu nou

aspecte. En paraules de la mateixa Helena, han estat fidels i han sabut trobar formes de seguir fent activitats junts malgrat el càncer.

L'Helena mentre duri el tractament no podrà anar a alguns dels seus llocs favorits ni practicar algunes de les seves activitats preferides. Ara tampoc pot anar a la piscina perquè porta un catèter central de quimioteràpia, que li van implantar quirúrgicament en el pit per poder-li administrar més fàcilment. Tampoc pot prendre el sol.

Per a l'Helena, la part més dura de tenir la malaltia de Hodgkin és que no pot veure tant als seus amics com abans. En tenir més tendència a contagiar-se de les malalties que pateixen altres nens, l'Helena ha hagut de deixar el col·legi, però té un tutor a casa per fer-li classes particulars. Però ella ja està desitjant tornar a la vida que tenia quan acabi el tractament.

Actualment l'Helena passa la major part del temps a casa, on viu amb nosaltres, el seu germà i el seu gosset. Ella veu el futur amb optimisme i espera trobar-se cada vegada millor.

Mentrestant, Helena diu que és important que els altres entenguin que ella és la mateixa de sempre.

Testimoni de Joel (Noi de 14 anys)

Paraules Textuals :

Tinc 14 anys, i m'agradaria que es conegués la meva història. Tot va començar quan feia 1r d'ESO. Al acabar el curs, la meva mare va veure que m'havien quedat 5 assignatures i em va castigar, no em deixava sortir durant la setmana, sols els caps de setmana.

Em vaig començar a trobar cansat, tenia molta gana i quan em posava a menjar no em menjava ni la meitat... i més tard vaig deixar de tenir gana, vaig començar a llençar el menjar a la brossa, quan la meva mare no em veia. A causa d'això em marejava i em vaig quedar en 32 quilos. La gent em deia que estava molt blanc i jo contestava que no em passava res.

Vaig començar un altre curs, 2n. d'ESO. Cada dia em trobava pitjor, havia de sortir de classe perquè tenia molt fred, quan la meva temperatura era normal, totes les nits m'aixecava i m'havia de canviar el pijama de xop que estava i tot el que menjava ho treia. Ningú sabia el perquè d'aquesta situació. Vaig començar a anar al pediatre i em deia que no era res, que si em posava els dits per vomitar. En dos mesos que vaig estar anant, no em va demanar ni una trista analítica, vaig començar a agafar refredats... etc.

Un dia a la meva mare se li va ocorre portar-me a l'hospital. Allí em van fer una analítica, unes ecografies i unes radiografies, al dia següent vaig ingressar perquè tenia anèmia, unes taques als pulmons etc. Vaig ingressar a principis de desembre.

A mitjans de gener em van traslladar a un altre hospital a la capital. Jo no sabia perquè. Vaig arribar a recepció i ens van dir que ens esperéssim. Hi Havia un cartell que posava ONCO HEMATOLOGIA, i li vaig preguntar a la meva mare, ella plorant em diu: "Fill tan detectat un càncer", em vaig posar a plorar i li vaig preguntar a la meva mare si em moriria, ella em va dir que els metges intentarien que no.

.

A la mitja hora em van ingressar i explicar que m'havien detectat un Limfoma de Hodgkin en estadi 4 que m'havia afectat als pulmons, fetge i melsa i que mirarien si també la medul·la. Vaig començar aquest mateix dia amb la quimioteràpia.

A partir d'aquí tot va anar molt bé, hi havien dies bastant dolents, altres millors, però no vaig perdre l'esperança. El meu tractament va acabar a l'agost entre radio i químio. Per aquell temps ja vaig anar d'excursió amb una de les fundacions que col·laboren amb l'hospital. M'ho vaig passar molt bé.

A dia d'avui ja he passat 4 revisions i estic bé.

La persona que més m'ha donat forces en aquest temps i m'ha demostrat que era una amiga de veritat ha estat Sònia que sempre ha estat aquí. I el que més m'ha dolgut és que cap dels meus amics vinguessin a veure'm i que casi ni preguntessin. Això sí, he fet molts bons amics en aquesta experiència.

Testimoni de Joan (Noi de 13 anys)

Paraules Textuals :

Hola, em dic Joan. Quan només tenia 4 anys em vaig posar malalt, però ara en tinc 13 i estic molt bé. Després de tots aquests anys, per fi només haig d'anar una vegada a l'any a revisió metge.

Tenia Leucèmia (càncer de sang) però no me'n recordo molt bé de tot, tenia 4 anys i gairebé tot el que recordo és el que m'han anat explicant, encara que tinc algun record interessant: no m'agradava que em banyessin en el llit, una infermera que es deia Joanna que em cuidava molt, els jocs que hi havia en els ordinadors de les habitacions, la gana que em donaven els corticoides i que només em passava amb els macarrons de la meva àvia. Ara que ja estic bé, m'agrada anar a l'hospital a veure als infermers i infermeres que em cuidaven molt.

També m'agrada sortir amb els meus amics i amigues per passar-m'ho bé i riure'm perquè ja estic genial i no em passa res, vull gaudir tot el que pugui.

L'haver tingut càncer, no m'ha fet canviar gens la meva vida, tinc somnis, faig esport, jugo a la Play, veig pel·lícules... Com un nen normal!.

En el col·legi es sorprenien quan els explicava el que m'havia passat, però jo els deia que no passava res, que ja estava bé, i ara faig vida normal.

ANNEX D

IMATGES de LA CASA DELS XUKLIS

Foto 1. La casa dels Xuklis. Vista General. Setembre 2011. Autor/a: Enric Duch.

Foto 2. La casa dels Xuklis. La sala del silenci i l'hort dels Xuklis. Juny 2011. Autor/a: Juanchi Pegoraro.

Foto 3. La Casa dels Xuklis. Apartament. Juny 2011. Autor/a: Juanchi Pegoraro.

Foto 4. La Casa dels Xuklis. Jardí Exterior. Juny 2011. Autor/a: AFANOC.

Foto 5. La Casa dels Xuklis. Exterior dels apartaments. Juny 2011. Autor/a: AFANOC

Foto 6. La Casa dels Xuklis. Pati Interior. Juny 2011. Autor/a: AFANOC.

ANNEX E

VISITA A L'AFANOC I LA CASA DELS XUKLIS

Foto 1. La casa dels Xuklis - Barcelona. 31.11.2013

Foto 2. La casa dels Xuklis - Barcelona. 31.11.2013

Foto 3. La casa dels Xuklis - Barcelona. 31.11.2013

Foto 4. La casa dels Xuklis - Barcelona. 31.11.2013